

Hippocrates Hippokrates

R 126 H59M4

120

IPPOKRATES

ÜBER
ABEN UND PFLICHTEN DES ARZTES
ER ANZAHL AUSERLESENER STELLEN
IS DEM CORPUS HIPPOCRATICUM

HERAUSGEGEBEN

VON

DR. THEODOR MEYER STEINEG
A.O. PROFESSOR AN DER UNIVERSITÄT JENA
UND

DR. WILHELM SCHONACK OBERLEHRER IN BERLIN

PREIS o.80 M.

BONN

A. MARCUS UND É. WEBER'S VERLAG

1913

Jüdisches und Heidnisches im christlichen Kult

Eine Vorlesung

von

Gerhard Loeschke

IV und 36 Seiten 80 Pfennige

Der Verfasser zeigt, über alte und neue Forschungen referierend, wie der christliche Kultus in dem jüdischen wurzelt und von seiten des heidnischen beeinflußt worden ist. Die Geschichte des Kirchenjahrs, die Entstehung der Tauf- und Meßliturgien, das Aufkommen der Heiligen- und Bilderverehrung und anderes werden mehr oder weniger ausführlich skizziert. Anmerkungen verweisen auf die wichtigsten Quellenstellen und die wichtigste Lifteratur und dienen zugleich der kritischen Auseinandersetzung mit der bisherigen Forschung.

Wahrheit und Wirklichkeit

Untersuchungen zum realistischen Wahrheitsproblem

Van

Dr. Aloys Müller

Preis 2 Mark

Inhalt: Einleitung. — I. Wahrheitbegriff und Wahrheitskriterium.

II. Wirklichkeitstreue und Wahrheit. — III. Die Konformität der Wahrheit. — IV. Zur Wertheorie der Wahrheit. — Schluß: Allgemeine Resultate. Anhaug: I. Über die Möglichkeit verschiedenartiger Wahrheitssysteme. — II. Über den Realitätscharakter der Jogischen Gesetze.

Die vorliegende Schrift versucht, mit Hilfe alter Elemente eine neue Wahrheitstheorie des Realismus zu geben. Dabei ist ihr Hauptgedanke aber von jeder Besonderheit der realistischen Form unabhängig, wenn sie auch eine bestimmte Form des Realismus anknüpft und in deren Sinne weiter ausgebaut wird. 120

HIPPOKRATES

ÜBER

AUFGABEN UND PFLICHTEN DES ARZTES IN EINER ANZAHL AUSERLESENER STELLEN AUS DEM CORPUS HIPPOCRATICUM

HERAUSGEGEBEN

VON

DR. THEODOR MEYER=STEINEG
A.O. PROFESSOR AN DER UNIVERSITÄT JENA
UND

DR. WILHELM SCHONACK OBERLEHRER IN BERLIN

BONN

A. MARCUS UND E. WEBER'S VERLAG

191

VORWORT

Die folgenden blätter enthalten eine auswahl aus der hippokratischen schriftensammlung. Sie erfolgte unter dem gesichtspunkte. einen gewissen überblick über die auffassung der hippokratiker von den pflichten des ärztlichen berufes, seiner vertreter unter einander und gegenüber der allgemeinheit zu geben, sie ist mithin wesentlich unter dem gesichtswinkel der sogen. medizinischen deontologie zu betrachten. Daher mußten 2 schriftchen: «Der Eid» (s. 4-5) und «Das Gesetz» (s. 6-8) ganz aufgenommen werden. Von den 5 anderen abhandlungen: «Über die Heilkunst» (s. 8-14), «Über die alte Medizin» (s. 14-16). «Über den Arzt» (s. 16-19), «Über den Anstand» (s. 19-23), und «Die Vorschriften» (s. 24-27) genügten auserlesene stellen. Auf die echtheitsfrage ist nicht eingegangen worden; fehlen doch für viele, ja für die meisten teile der hippokratischen schriftenmasse die grammatischen und stilistischen einzeluntersuchungen, welche als notwendige grundlage für jede frage nach der verfasserschaft vorausgesetzt werden müssen. Zu dem obigen, für die herausgeber hinsichtlich des umfangs und der einrichtung der auswahl bestimmenden gesichtspunkte kam noch das praktische ziel, das sich durch die zugehörigkeit des heftes zu einer weit verbreiteten sammlung erklärt: es mußte auf die bedürfnisse der studenten in vorlesungen und übungen rücksicht genommen werden. Daher seien noch einige worte über die anlage von text und kritischem apparat gestattet. Für die meisten der hier vereinigten abhandlungen mußte natürlich die Edition E. Littrés zugrunde gelegt werden, indes ist die durch manche sinnreiche änderungsvorschläge bemerkenswerte. wenn auch gegenüber der französischen auf unzureichendem handschriftlichem material, zwei späten Leidener Codices, aufgebaute ausgabe von F. Z. Ermerins stets mit herangezogen worden; für die «Alte Medizin» hielten wir uns an Kuehleweins text, für die sophistenrede «Über die Heilkunst» an die sonderausgabe von Gomperz. Bei allen schriften ist die fundgrube bei Littré nach band und seitenzahl zu beginn des textes links oben am rande vermerkt worden; ebenso verweisen randzahlen auf die weiteren seiten bei L. Unterhalb der jeder schrift vorangestellten vorbemerkung sind diejenigen handschriften angeführt, deren lesarten im kritischen apparate berücksichtigt wurden.

Jena und Berlin, im juli 1913.

Die Herausgeber.

1813 R6 H59M4

HANDSCHRIFTEN

Der EID ist wahrscheinlich vorhippokratisch und in das C. H. aufgenommen als wichtigstes stück der altgriechischen ärzteverfassung. Mangels jeder staatlichen regelung des ärztewesens entwickelte sich aus einigen, zunächst nur durch blutsbande und tradition der ärztlichen kenntnisse zusammengeschlossenen ärztefamilien, die ihr geschlecht auf den heilgott Asklepios selbst zurückführten, eine art asklepiadenzunft?), die durch selbstgeschaffenes gesetz ihre inneren verhältnisse regelte und vor allem normen für gewisse ethische pflichten ihrer mitglieder unter einander wie auch den kranken und der allgemeinheit gegenüber aufstellte.

HSS.: CFGIJ.

"Ορχος.

V 628 L. "Ομνυμι 'Απόλλωνα ἱητρὸν καὶ 'Ασκληπιὸν καὶ Τ΄γείαν καὶ Πανάκαιαν καὶ θεοὺς πάντας τε καὶ πάσας, ἵστορας ποιεύμενος, ἐπιτελέα ποιήσειν κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμὴν ὅρκον τόνδε καὶ συγγραφὴν τήνδε") ἡγήσασθαι μὲν τὸν διδάξαντά με τὴν τέχνην ταύτην ἴσα γενέτησιν ἐμοῖσι καὶ βίου κοινώ- 5 σασθαι καὶ χρεῶν χρηίζοντι μετάδοσιν ποιήσασθαι, καὶ γένος 630 τὸ ἔξ αὐτοῦ ἀδελφοῖς | ἴσον ἐπικρινεῖν ἄρρεσι καὶ διδάξειν τὴν τέχνην ταύτην, ἡν χρηίζωσι μανθάνειν, ἄνευ μισθοῦ καὶ συγγραφῆς"), παραγγελίης τε καὶ ἀκροήσιος καὶ τῆς λοιπῆς ἀπάσης μαθήσιος μετάδοσιν ποιήσασθαι ὑιοῖσί τε ἐμοῖς καὶ τοῖς 10 τοῦ ἐμὲ διδάξαντος καὶ μαθητῆσι συγγεγραμένοισί τε καὶ ὡρ-

¹ ὀμνόω C | δγείαν libri, δγίειαν Erm. | 4 ἡγήσασθαι libri, αἰδέσσεσθαι Erm. | 7 έωυτέου libri, ἐπικρινέειν libri.

Literatur bei Pauly-Wissowa, Real-Encycl. Bd. II, S. 1683.
 δρνός = der mündlich abgeleistete eid, vielleicht im gegensatz zu συγγραφή = schriftliche verpflichtung.
 μποδς = der bare, sofort auszuzahlende Lohn, συγγραφή = der schuldschein.

κισμένοις¹) νόμω ἱητρικῷ, ἄλλῳ δὲ οὐδενί. διαιτήμασί²) τε Χρήσομαι ἐπ ὡφελείη καμινόντων κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμήν, ἐπὶ δηλήσει δὲ καὶ ἀδιαίη εἴρξειν. οὐ δώσω δὲ οὐδὲ φάρμακον οὐδενὶ αἰτηθεὶς θανάσιμον οὐδὲ ὑφηγήσομαι συμβουλίην 5 τοιήνδε΄ ὁμοίως δὲ οὐδὲ γυναικὶ πεσσὸν φθύριον³) δώσω. άγνῶς δὲ καὶ ὁσίως διατηρήσω βίον τὸν ἐμὸν καὶ τέχνην τὴν ἐμήν. οὐ τεμέω δὲ οὐδὲ μὴν λιθιῶντας⁴), ἐκχορήσω δὲ ἐργάτησιν ἀνδράσι πρήξιος τῆσδε. ἐς οἰκίας δὲ ὁκόσας ἀν ἐσίω, ἐσελεύσομαι ἐπ' ὡφελείη καμνόντων, ἐκτὸς ἐὸν πάσης ἀδιγων ἐπί τε γυναικείων σωμάτων καὶ ἀνδρώων, ἐλευθέρων τε καὶ δούλων. ἀ δὲ ἀν ἐν θεραπείη ἡ ἔδω ἡ ἀκούσω. ἡ καὶ

γων επί τε γυναικείων σωμάτων καὶ ἀνδρώων, ελευθέρων τε καὶ δούλων. ἀ δὲ ἀν εν θεραπηίη ἢ ἴδω ἢ ἀκούσω, ἢ καὶ ἀνευ θεραπηίης κατὰ βίον ἀνθρώπων, ἀ μὴ χρή ποτε ἐκλαλεισθαι εξω, σιγήσομαι, ἄρρητα ἡγεύμενος | εἴναι τὰ τοιαῦτα. 632

15 δρχον μὲν οὖν μοι τόνδε ἐπιτελέα ποιέοντι, καὶ μὴ συγχέοντι, εἴη ἐπαύρασθαι καὶ βίου καὶ τέχνης δοξαζομένω παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον. παραβαίνοντι δὲ καὶ ἐπιορχοῦντι τὰναντία τουτέων.

1 δὲ οm. C. | 3 ἐπιδηλήσει libri, ἐπὶ δηλήσει Litt. | 8 εἰσέλθω FG. | 10 pro ἄλλης Gorraeus ἄλης | 11 ἀνδρείων CFIJ | 12 ἢ prius om. C. | 14 τὰ τουάτια εἶναι C | 15 μοι om. C., καὶ μὴ συγχέοντι om. β, pro συγγ. πασαβαίνοντι G.

¹⁾ cf. oben s. 4 anm. 2. 2) Diätetische verordnungen, d. h. verordnungen, die nicht nur die ernährung, sondern überhaupt die ganze lebensweise (körperpflege, bewegung, bäder, kleidung etc.) regeln, spielen gegenüber den arzneilichen verordnungen (фарцама) eine hauptrolle in der hippokratischen medizin. Besondere schriften (περὶ διαίτης δξέων, περὶ διαίτης δγιεινῆς, περὶ διαίτης) sind ausschließlich derartigen vorschriften gewidmet.

3) πεοσὸς φθόριος = abtreibungs-bougie, ein in die gebärmutter einzuführendes stäbchen zur künstlichen vorzeitigen abtreibung der leibesfrucht. Eine schon in alter zeit vielfach angewandte methode zur künstlichen beschränkung der kinderzahl. 4) Der «Steinschnitt», d. h. die operative eröffnung der harnblase zur entfernung des blasensteins, gehörte wahrscheinlich im alten griechenland zu der art chirurgischer eingriffe, die, als des wahren arztes unwürdig, den vertretern des niederen heilgewerbes überlassen wurden. Vielleicht muß man auch zwischen οὐ τεμέω δὲ und οὐδὲ eine lücke annehmen, die eine aufzählung andrer chirurgischer operationen unter dem gleichen gesichtspunkte enthielt.

Das GESETZ trägt völlig den charakter einer sophistenrede, ist auch vielleicht eine solche oder die einleitung zu ihr gewesen. Die ansicht des holländischen arztes F. Z. Ermerins, es habe mit den beiden schriften: «Über die Heilkunst» und die «Alte Medizin» gewissermaßen als zusammenhängende apologie der heilkunst ein ganzes gebildet, ist längst als irrig erkannt worden; sie wurde von Johannes 11berg in seiner dissertation: «Studia Pseudhippocratea» (Leipzig 1883). 2.8—4.5 ausführlich widerlegt. Inhaltlich gibt die schrift die wesenblichen vorbedingungen wieder, die der ärztliche beruf an seine jünger stellt.

HSS.: CEJK.

Νόμος.

V 638 L. 1. Ἰητρική τεχνέων μὲν πασέων ἐστὶν ἐπιφανεστάτη ὁ ἰὰ δὲ ἀμαθίην τῶν τε χρεομένων αὐτῆ, καὶ τῶν εἰκῆ τοὺς τοιούσδε κρινόντων, πολύ τι πασέων ἤδη τῶν τεχνέων ἀπολείπεται. ἡ δὲ τῶνδε ἀμαρτὰς τὰ μάλιστά μοι δοκεῖ ἔχειν αἰτίην τοιήνδε πρόστιμον γὰρ ἰητρικῆς μούνης ἐν τῆσι πόλεσιν ὁ οὐδὲν ὅρισται¹), πλὴν ἀδοξίης αὕτη δὲ οὐ τιτρώσκει τοὺς ἔξ αὐτῆς συγκειμένους. ὁμοιότατοι γάρ εἰσιν οἱ τοιοίδε τοῖσι παρεισαγομένοισι προσώποισιν²) ἐν τῆσι τραγφδίησιν ὡς γὰρ ἐκεῖνοι σχῆμα μὲν καὶ στολὴν καὶ πρόσωπον ὑποκριτοῦ ἔχουσιν, οὐκ εἰσὶ δὲ ὑποκριταί, οὕτω καὶ ἰητροί, φήμη μὲν πολλοί, 10 ἔργω δὲ πάγχυ βαιοί³).

2. Χρη γάρ, ὅστις μέλλει ἰητρικης σύνεσιν ἀτρεκέως άρμόζεσθαι, τῶνδε μιν ἐπήβολον γενέσθαι' φύσιος, διδασκαλίης, τόπου εὐφυέος, παιδομαθίης, φιλοπονίης, χρόνου. πρῶτον μὲν οὖν πάντων δεῖ φύσιος' φύσιος γὰρ ἀντιπρησσούσης 15

1 πασέων ἐστίν om. C | 2 τε om. C | 4 pro ή εἰ J | 5 τήνδε C | 1 πάνυ ΕΚ | 12 post γάρ C add. καί | 13 ἀρμόσεσθαι Coraes, μήν pro μιν C | 14 τόπου editores, τρόπου libri, παιδομαθείης (sic) ante διδασκαίης (| 15 μέν om. J, ταύτης pro φύσιος C.

¹) Die ausübung des ärztlichen berufs war bis in die römische kaiserzeit hinein vollkommen frei (mit ausnahme der beamteten ärzte). Berufliche pflichtverletzungen als solche blieben rechtlich ungeahndet, wenn sie nicht gegen allgemeine gesetzesnormen verstießen. 9 παρειστάμα πρόποπα = die neben (den eigentlichen schauspielern) auttretenden personen = statisten. 9 Die vollständige freigabe des ärztlichen berufs hatte die ausbildung eines ausgedehnten pfuschertums neben den ärzten zur folge.

κενεά πάντα ' φύσιος δε , ες το άριστον όδηγεούσης διδασκα- 6.
λίη τέχνης γίνεται ' ήν μετά φρονήσιος δεῖ περιποιήσασθαι.
παιδομαθέα γενόμενον εν τόπω. δκοΐος εθφυής πρός μάθησιν
εσται. ετι δε φιλοπονήν προσενέγκασθαι ες χρόνον πολύν,
δ όκως ή μάθησις έμφυσιωθείσα δεξίως τε καὶ ευαλδέως τους
καρπούς εξενέγκηται.

3. Όχοις γάς τῶν ἐν τῆ γῆ μουμένων ἡ ὑεωρίη¹. τοιήδε καὶ τῆς ἐητρικῆς ἡ μάθνητις, ἡ μὲν γάς φύσις ἡμέων όκοῖον ἡ γώρη, τὰ δὲ δόγματα τῶν διδακόντων όκοῖον τὰ περιέγοντος ἡέρος τροφὴ γιγνομένη τοῖσι ψουμένοιτην ἡ δὲ ποῦ φιλοπονίη ἐργασίη, ὁ δὲ γόνος τκῦτα ἐνομένοιτην ἡ δὲ φιλοπονίη ἐργασίη, ὁ δὲ γρόνος τκῦτα ἐνισγέει πάντα, ὡς τοῦς τκῦτα τελέως.

15 4. Ταύτα ούν γοὰ ἐς τὰν ὑητρικὰν τέγνην ἐσονογκα-

μένους, καὶ ἀτρεκέως αὐτῆς γνῶσιν λαβόντας, οὐτως ἀνὰ τὰς πόλιας φοιτεθντας²), μὴ λόγφ μοθνον, ἀλλὰ καὶ ἔργφ ὑητρούς νομίζεσθαι. ἡ δὲ ἀπειρίη, κακὸς ὑησαυρὸς καὶ κακὸν κειμήλιον τοῦσιν ἔγουσιν αὐτήν, καὶ ὄνας καὶ ὑπας²) εὐθυμίης 20 τε καὶ εὐφροσύνης ἄμοιρος, δειλίης τε καὶ ὑρασύτητος τιθήνη, δειλίη μὲν γὰς ἀδυναμίην σημαίνει. ὑρασύτητος τὸ ὑλαςγνίην, δύο γάς, ἐπιστήμη τε καὶ δόξα, ων τὸ μὲν ἐπίστασθαι ποιεῖ, τὸ δὲ ἀγνοεῖν.

¹ ώδι γε ούσης C | 2 τέχα C. περιποιήσασύαι δεί (* 3 τόπη εκδιτ. τό τόπο C. τρόπο cett. libri | 5 εμουτείος δείτα (* 1 τ τ ωπ. C τ αdd. Coracs | 9 έχειδο libri com C. εκδιτ (* οίπαι δείτα αστατατα ιι είν. δείτα γιατα cod. Voss. Erm., εί. Chartier | 10 Ιπέρματα μείν σπέρματα (* 13 ένειχύσει cod. Voss. Erm., είνη νεί (* 17 ωντέλντας (* 23 το έπεστατόπα ... τό άγγεδεν Cod. Voss. Erm.

¹ Jengin ist hier am besten mit dem melleten termines Entwicklungsgesetz wiederzugelsen.

Die sitte der artie, in den städten umherzuziehen, weist nicht eine auf eine nit wan lerzeweite lin, sondern ist darin begründet, des an verhältnism eig denigen orten gleichsam ärztliche zentralseilen sich befan ben wie z. h. auf Res, von denne aus die weitere umgesend, die sellst keine richtigen zwe hatte, mit solchen versogg wurde. Zu es terer zeit wurde ein derartiger arzt als nappförstrigt beweichnet.

22 2020 221 5720 — im wechen und im schafen — tag und nacht.

Τὰ δὲ ἐερὰ ἐντα τριγματα ἐερεινιν ἐνερώποι»
 δείκνυται βεβήλοισι δὲ επούρις, πρὶν ἢ πελεσέωσιν οργικόσιν ἐπιστήμης.

Av. A. Frat UPI K DIF HI II KUNST ist ome walls beinlich 1. V. in their reserver ende of histografic. Oh has, wie Gong-1 : 1. ev. n. stardhehen und gelehrten buche: Die Apologie der Hill et fine ste his le Schlistenrede de funtten vorchristlichen Librar later a And Log ig 1910, S. 29 I chaugtet hat, dem Protage na legewie en werden dart, it aweitelhatt. Der verfas er tellt t. I n er ten kariteln grannber den ableugnern der existenz er, i medien die behauftung auf, dat es eine solche in der tat gebe : I at it eine kunst sei. In dritten kapitel gibt er eine definition It will ben kun't und eine ankandigung eine beweises. Die en riviter, indem er in kap, 4 to zunacht die rolle des zufalls in ler ar al chan berufsubung beleuchtet und dann die grenzen ihrer leistung tale ' ' il t lit 17 n. S., sodann 9- 12 fuhrt er des naheren aus, in well her weise lie ihre aufgaben lese, woller die einzelnen einwande der gegnen ehen aufta sing widerlegt werden. Deran knigtt sich in kap, 13 ein kurzer Epilog,

HSS.: AMR.

Περὶ τέχνης.

² δείκνονται του t. Voss. Einn. [6 δί δρεδμαι MR] S δηγερέον htti παντατηρίδος Α, παντατηρίδοςοι M¹ 9 πάντα δύναται Α, ταθτα δ Μ. ταθτα εθ δι R. πάντα ταθτα εθ δ. Galen, πάντα εθ δ. Gomp. 10 ποιξεί libri.

¹) Das arztliche wissen wird — innerhalb der asklepiadenzunftheinigen dingen gleich geachtet und als mysterium behandelt. Die heiligen nanner sind die nigheber der zunft selbst und nicht etwa mit den asklepier-printeren zu verwechseln. ² In der tat bietet die bijpokratische median eine anzahl von beispielen dafür, daß als übeibel erstaanste kranke nicht in behandlung genommen werden.

τός ποιείν, περί τούτου μοι ό λοιπός λόγως ήδη βσται' δυ δε τη της τέχνης ἀποδέξει ύμα καί τούς λόγους των αλσχύνειν αύτην ολομένων ἀναμεήσω. ή ἀν ἕκαστος αύτων πρήσσειν τι ολόμενος τυγχάνη.

- 4. "Εστι μὸν οῦν μοι ἀρχή τοῦ λόγου, η καὶ ὁμολογήσεται παρὰ πάσιν. ὅτι γὰρ ὁμοι ἔξυγιαίνονται τῶν ὑοραπευομένων ὑπὸ ὑητρικής ὁμολογεῖται. ὅτι ὅ οἱ πάντες, ἐν τούτω ἤδη ψέγεται ἡ τέχνη, καὶ φασιν οἱ τὰ χείρω λέγοντες διὰ τοὺς ἀλισκομένους ὑπὸ τῶν νοσημάτων τοὺς ἀποφεύγον-
- 10 τας αθτά τύγη άπουεύγειν καί οδ διά την τέχνην. ἐγιδ δε ἀποστερέω μὲν οδδ' αθτός την τύχην ἔργου οδδενός, ήγεδμαι δὲ τοῖσι μὲν κακᾶς θεραπευομένοισι νοσήμασι τὰ πολλά την ἀτογήην ἔπεσθαι, τοῖσι δὲ οδ την εὐτυγήην. ἔπεισα δὲ καὶ πῶς οἶόν τ' ἐστὶ τοῖς ἔξυγιασδεῖσιν άλλο τι αἰτιήσασθαι ἢ τὴν τέχνην, εἴπερ χρώμενοι αθτή καὶ ὑπουργέοντες ὑγιάσυν-
- σαν; τὸ μὲν γὰρ τῆς τύγης εἰδος ψιλὸν οὺν ἐβουλήθησαν ὑεήσασύαι. ἐν ἢ τῆ τέγγη ἐπέτρεψαν σφᾶς αὐτοὺς. Θστε της μὲν ἐς τὴν τύγην ἀναφοςῆς ἀπηλλαγμένοι εἰσί. τῆς μέντοι ἐς τὴν τέγγην οὺν ἀπηλλαγμένοι ἐν φ γὰς ἐπέτρεψαν καὶ ἐπίἐυ στευσαν αὐτῆ σφᾶς αὐτοὺς. ἐν τούτφ αὐτῆς καὶ τὸ εῖδος
- εσκεύωντο καὶ τὴν δύναμιν, περανθέντος τοῦ ἔργου ἔγνουσαν.

 5. Ἐρεῖ δὴ ὁ τὰναντία λέγουν, ὅτι πολλοί ἢδη καὶ οὐ γρασάνενου ἴκορῶ, γραέρνενο ὑνάσινουν, καὶ ἐνώ τῶ λόνου.
 - Χολοφήπενοι βλένο νοεξολές γληφορίζαν και βλένο τῷ γολοφ Χολοφήπενοι βλένο νοεξολές γληφορίζαν, και βλένο τῷ γολοφ

¹ ποιξειν ΙΙδτί | περί τούτο μοι δ Ιοπίς νόγος ήδη δοσαν Α. π. τούτου μ. δή δ Ιοπός δοπαι λόγος ΝΙΚ | 2 αποδειξει ΙΙδτί | 5 ομοδογήσουση Κ. Α. τάρος Α. Ε. τάρος απο και για για για για και τους του τους αποφερεί και τους τους αποφερεί Α. Τους

για το επικά | τη τογείναι ου μίλο ώστο ευδίνου ο τι δείδον έτν τη έτι τη τή διθού. Ελλ' ωστ' λυ δπιτόγοιου τοιτο του του του του και το βτονά που δυ δύου απούο ζαάν, ελ τι, το εγή οντο. Μου τουτό το τεκμήριον μέγα τη οδοίη η το τους, δει βόλεν το έττι και μεγάλη, όπου γε φαίνονται δ τ. ν τιζοντες φύτην είναι, σωζόμενος δύ αὐτήν, πολλή, η ε λιηγική και τους μιλ χρωμένους ίχτροῖσι νοσήσαντας δὸ ν η γιατροντάς είδοναι ότι ή δρώντές τι ή μή δρώντες δήμημητικώ ή γιας άσγευς ή πολυφαγία, ή ποτώ πλέονι ή δύξη. . Το προξε ή άλουσες, ή πόνοισεν ή ήσυγες, ή ύπνοισεν ή 10 ή, εκη, ή τη άπάντων τούτων ταραγή γρώμενοι όγιανδησαν. ντι το διρελήτου πι πολλή, ανάγκη αύτοις δστιν δίγνωκόναι. ότι τι το το δουλίτσαν, καὶ δε δυλάρησαν τω βλαρηναι, δτι τι τι το ελαίαν, τὰ γὰς τῷ ώμελης δαι καὶ τὰ τῷ (εεί τουν δεισμένα οδ πάς ύκανδς γνώναι εί τούνον έπιστή- 15 συται ή δταινούν ή δόγοια δ νοσήσας των διαιτημάτων τι οισιν δημάσυη, πάντα σαθτα της δητρικής όντα οδρήσει, καὶ υπτιν οδούν ήσσον τὰ άμαρτηδέντα τῶν ἀφελησάντων μαρτυρια τη τέγνη δε τὸ είναι τὰ μέν γὰς δισελήσαντα τδ ορυμός πουσουργυθικά διμόλασαν, τὰ δὸ βλάθαντα τῶ μακέτι 20 ότων ε προσενεγώνιναι δολαιθάν. Ναίσοι όπου σό σε δρόδν καὶ το τι δουδικόρον δίγει δικάτερον, πώρο τοθτό οθα ἄν τέγνα

¹ τουν Μ. Ιητουνή, Α. 2 έναι ό το Α', έναι του Μ', ένείη και το Εκ. το Com. "Ενένος του ποτογγαίο ΜΚ, Ένοις το Επιτ. Αι του Α' το Εκ. το Com. "Ενένος του ποτογγαίο ΜΚ, Ένοις το Επιτ. Αι του Α' το Εκ. του Α' του

εἴη: τοῦτο γὰς ἔγωγέ φημι ἀτεχνίην εἴναι. ὅπου μήτε ὀςύδν ἔν μηθὲν μήτε οὐν ἐςθόν' ὅπου δὲ τούτων ἔνεστιν ἐνάτερον, οὐκέτι ἀν τοῦτο ἔργον ἀτεχνίης εἴη.

- 6. Έτι τοίνον εί μεν όπο φαρμάκων των τε καθαιρόν-5 των καὶ τῶν ἱστάντων 1) ή ἴησις τῆ, τε ἰητρικῆ, καὶ τοὶσιν 10בית בינים של ביני ביני ביני בינים υμώνονται των βιτοων οι μάλιστα επαινεόμενοι και διαιτή-(2) (6) (3) (4)μή ότι ίπτεός, άλλ' οδδε ίδιώτης άνεπιστήμων άκούσας, μή 10 οδ της τέγνης είναι. όπου οδν οδδέν οδτ' έν τοις άγαδοισι τῶν ἐχτρῶν οὐτ' ἐν τῆ ἐχτρικῆ αὐτῆ ἀχρεῖόν ἐστιν, ἀλλ' ἐν τοῖσι πλείστοισι τῶν τε φυσμένων καὶ τῶν ποιευμένων ἔνεστιν τὰ εἴδεα τῶν θεραπειῶν καὶ τῶν φαρμάκων, οὐκ ἔστιν ἐτι ούδενὶ τῶν ἄνευ ἐητροῦ ὑγιαζομένων τὸ αὐτόματον αἰτιή-15 σασύαι δού οι λόγω, το μέν γάο αύτοματον ούδεν φαίνεται έδν έλεγγόμενον πάν γάς το γινόμενον διά τι εύρίσκοιτ άν γινόμενον, καὶ ἐν τῷ διά τι τὸ αὐτόματον οὐ φαίνεται οὐτίην อังอง องิจิอนเฉง ซังิง. ที่ อังอนฉ. นั่ อุธ เน่นอเหน้ หลุ่ รุง นอเนา อูเซ τι καὶ ἐν τοῖσι προνοουμένοισι φαίνεταί τε καὶ φανεῖται αίεὶ 20 οδσίην έγουσα.
- 7. Τοῦτ μὲν οὖν τῆ τύγη τὴν ὑγιείην προστιθεῖσι. τὴν δὲ τέχνην ἀφαιρέουσι τοιαῦτ' ἄν τις λέγοι. τοὺς δ' ἐν τῆσι τῶν ἀποθνητακόντων συμφορῆσι τὴν τέχνην ἀφανίζοντας ὑαυμάζω. ὅτεφ ἐπαιρόμενοι ἀξιοχρέφι λόγφι τὴν μὲν τῶν ἀποθνητοπόν σκοασίην ἀναιτίην καθιστάσι. τὴν δὲ τῶν τὴν ὑητεικὴν

³ object do touto (to M) kylor áternéh, ké, am, thu, touto ode du them of some all aternéh, ke, R 4 ot R 4 ot R 4 ot R 5 ot R 6 ot R 6 ot R 6 ot R 6 ot R 7 ot R 8 o R 6 ot R 7 ot R 8 o R 6 ot R 7 ot R 8 o R 7 ot R 8 o R 8 object R 9 obje

Abführende und stopfende arzneimittel — als beispiele für die einen ler entgegengesetzt wirken len hellstone aberhaupt. 2 cf. oben S. 5.

עם אוריים ביסטטים ליים ביים לאוריים אוריים אורים אוריים או ที่มี พ.ว.การ วิธีเราการที่, เรื่อง ที่ พร้ายรังวิธีย์ รู้จัด และราช เริ่ง เรื่องระ = γ. . = τη είνη. πολύ μην πολύ γε εδλογώτερον τοῖσι και. Την λουνίτεν τὰ πιοστατιόμενα όπουργεία. ή τοισι l. τροίτε τλημή οιοντα δπεταπτένο οι μέν γάς δηναινούση 5 ή εντική του πορουνού του σωμέντου δηγοιρόουσε. Σογισάμονος τά τε τημεργέν, ένν το παροιγουένων τὰ διιοίως διατεθέντα τοντι τνορόση, ωστο ποτό θεραπουδέντα ελπεϊν, ως ἀπιβλαέαν. 12 5: ພຣີ 5573 ສີ ສສ ຫຼາຍວ່າດນາ. ບໍ່ກ່າວ ຄືນີ້ ສີ ສສ່ຫຼາຍວ່າດນາ ວໍໄດ້ຮ່າວວຸ. ຮູ້ນີ້ດີ ο τι έν των παρεόντων έσται, οδό ο τι έν των πούτρισιν το διουσικ τούνεται εὐδότες, ἐπιτασσονται, ἀληγέρντες μέν ἐκ τῷ ταρερντι, οροεύμενοι δε το μελίλου, καὶ πλάρειε μέν τζε νούσου, κενεοι δε συτίων, ευέλοντες δε τά πρός την νουσον ήδη σαλλον ή τὰ πρός την ύγκεψην προσδέχεσθαι, ούν ἀπούανειν δοθυτος, Χλλά καρτορούν άδυνατούντος, ούτως δὲ διακοιμονούς 15 ποτορον οίχδη τούτους τὰ ύπὸ τῶν ἰκτρῶν ἐπετασσόμενα ποιοίν, η αλλα ποιοίν ή ά εποτάγυησαν, ή τούς λητοούς τούς δικείνως δικκειμένους, ώς δ πρόσθεν λόγος ήρμηνευσεν, δπιτασσοιν τὰ μὰ, δόοντα: ἄς' οὸ πολύ μιλλλον, τοὺς μὶν δοόντως δπιτάσσειν, τούς δε ελκότως άδυνατεῖν πείδεσύσι, μά 20 τιθομόνους δε ποριπίπτειν τοῖσι θανάτοις, δεν οί μη δούδε λογιζόμενοι τὰς αἰτίας τοῖς οὐλὸν αἰτίοις ἀνατιθέασι, τοὺς αλτίους έλευθερούντες;

>. Είσι δε τινος, οι και διά τους μη ευελοντας εγγειρεῖν τοῖσι κεκοατημένοις ύπὸ τῶν νοσημάτων μέμφονται τὴν ὑητοικήν, λέγοντες ώς ταῦτα μέν καὶ αὐτὰ ὑς' έωυτών ἀν εξυγιάζοιτο, ά εγγειρέουσαν ίασθαι, ά δ' επικουρίης δείται με-5 γάλιης, σύγ άπτονται. δεῖν δέ, εἴπες ἥν ἡ τέγνη, πάνδ' όμοίως ίασύαι. οί μεν ουν ταυτα λέγοντες εί εμέμουντο τους θητρούς. ότι αλτών τοιαθτα λεινόντων ολα έπιμέλονται ώς παραφρονεύντων, ອໂກວ໌τως ຂຶ້ນ ອື່ນອົນພວກກວ ພລີກໍ່ກ້ວນ ກໍ ກອກັກກ ພອນພວກພອກວ. ອໂ γας τις η τέγνην, ες α μή τέγνη, η σύσιν, ες α μή σύσις 10 πέρυκεν, ἀξιώσειε δύνασύαι, άγγοες άγγοιαν άρμόζουσαν μανίκ ແຂ້າ. ກ້ອນ ຖື ຂໍ້ແຂວ້າກ. ຄົນ ທ່າວ ຮ້ອງໜ້າ ຖືດຄົນ ເວດເຮົາ ເຮື່ອວດເຄັນ 1. τοῖσί το τῶν τεγνέων ὀργάνοις ἐπικρατεῖν, τρότων ἐστὶν ἡτιῖν δημιουργοίς είναι, άλλων δε ούκ έστιν. όταν ούν τι πάθη ώνδοωπος κακόν, δ κοέσσον έστι των έν ιητοική δογάνων, οδδέ 15 ποοσδοκάσθαι τουτό που δεϊ όπὸ ἐητρικῆς κρατηθῆναι άν. αθτίνα γάς των εν ειτεική καιόντων το πος εσγάτως καίει. τούτου δὲ ήσσσόνως ἄλλα πολλά1). τῶν μὲν οὖν ήσσόνων τὰ κρέσσω ούπω δηλονότι άνύητα, των δε κοατίστων τά κρέσσω πῶς οὐ δηλονότι ἀνίητα; ά γὰρ πῦρ οὐ δημιουργεῖ, πῶς οὐ 20 τὰ τούτω μὴ άλισκόμενα δηλονότι άλλης τέγνης δείται καὶ

¹ ἐνξενσας ΜΒ, υξενσας Α et Col. med. gr. Vinlob. 43 ἐγγερεῖν Α ἐγγερεῖν Α ἀν Δε τυξει ΜΕ απ. Α κενρατημένος Α, κεκρατημένουν ΜΕ διαλού Ας Δελου ΜΕ ἐντιστού Οσπρ. 4 ἀπολου ΜΕ. Ισιστού Οσπρ. 4 ἀπολου ΜΕ. Ισιστού Οσπρ. 4 ἀπολου ΜΕ ἔντιστού Οσπρ. 4 ἀπολου ΜΕ ἔντιστού Α απ. Ισιστού Α απ. Επ. 1 ΜΕ ἀπείνα Ε 9 τ΄ τέγγο Α τεγγεγη ΜΕ ἀντίς Α οπ. ΜΕ 10 ἀγνεῖ ΑΕ ἀντιστού Α απ. 1 ἀντιστού Α ΑΚ. ἀντιστού Α απ. 1 απ. 1

¹) Anspielung auf die verschiedenen anwendungsarten der hitze in der medizin, die nicht nur durch das feuer selbst, sondern — in milderer weise — durch sog, kaustische Arzneimittel τὰ καίντα bewirkt werden kann.

τιστις, δι ι τό τις όγγανους ωντός δέ μος λόγος καὶ τις τις 173 γι ότα τη δητηκή συνεργεί. Αν άπάντων φημί δι ι ιναστου κατατυχούτα του έγτρου την δύναμεν αλτικτίστε το πουσος, μιζ την τιχνηνι οι μέν ούν μεμφόμενος τους τους πουσος μιζ την τιχνηνι οι μέν ούν μεμφόμενος τους τους πουσοκαι πέραστας από πουσοκαι καὶ το και τους πόν δυόματι δητρών δωμά-ξυντικι όπό δε των ταλ τέχνη ακταγρόλονται ού μήν ούτως ξυντικι όπό δε των καὶ τέχνη ακταγρόλονται ού μήν ούτως δισικτίστον οι ταύτης της δημμουργάγες δυπειροι ούτε μωματέων εύτ διακουτέων δύονται. Αλλά λελογισμένων πρός δ τι αί 10 διηγατία του διλογισμένων πλίρες εὐτί καὶ όπου ντολικτομέναι διλούς, δετι των διλομόμεναι πλίρες εὐτί καὶ όπου ντολικτομέναι διλούς, δετι τους διλομών, κε το τοῦς δημιουργών σύους κάνοισεν.

The "As IN THE KIDE ALTE MIDIZIN tract clearfalls unvercoming the brancher ciner sephastentelle. Thre tendenz he steht darin, dec. sactives an interest dat die melbrin eine kunst und deshalb in this einer so an en enquire, wie die die alten angewandt haben, gegenlier han nedernen streken mach einer verquickung mit philo ophischer spekulation der vorzug zu geben sei.

HSS : AM.

Περί άρχαίης ίητρικής.

1 574 L. Η Τὴν γὰρ ἀρχὴν οὐτ' ἀν εύρεθη ἡ τέχνη ἡ Ιητρική οὖτ' ἀν ἀξητήθη — οὐδὰν γὰρ αὐτῆς ἔδει —, εἰ τοῦτι κά- 15 μνουσι τῶν ἀνὺρώπων τὰ αὐτὰ διαιτωμένοισί το καὶ προσφερομένοισι. ἀπερ οἱ ὑγιαίνοντος ἐσύἰουσί το καὶ πίνουσι καὶ

I έν I A, έν I M, έν I M, I I έν I R I I ενεργέει I είν I ενεργέει I είν I ενεργέει I είν I ενεργέει I ενεργέει

τάλλα διαιτέονται, συνέφερε καὶ εἰ μὴ ἦν ὅτερα τούτων βελτίω, νον δ' αὐτὴ ἡ ἀνάγκη ὑητρικὴν ἐποίησε ζητηθῆναί τε καὶ εύρεθῆναι ἀνθρώποισιν, ὅτι τοῦσι κάμνουσι ταὐτὰ προσφερομένοισιν, ἄπερ οἱ ὑγιαίνον τες, οὺ συνέφερεν, ὡς οὐδὲ νον 576

- 5 συμφέρει. Έτι δ' ἄνωθεν ἔγωγε ἀξιῶ οὐδ' ᾶν τὴν τῶν ὑγιαινόντων δίαιτάν τε καὶ τροφήν. ἦ νῶν χρέονται, εὐρεύῆναι, εἰ ἔξήρκει τῷ ἀνὑρώπφ ταὐτὰ ἐσθίοντι καὶ πίνοντι βοΐ τε καὶ ἱππφ καὶ πᾶσιν ἐκτὸς ἀνὑρώπου, οῖον τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα, καφπούς τε καὶ ὅλην καὶ χόρτον' ἀπὸ τούτων γὰς καὶ τρέ-
- 10 φονται καὶ αδέρνται καὶ ἀπονοι διάγρυσιν οὐδὰν προσδεόμενοι ἄλλης διαίτης. καίτοι τήν γε ἀρχὴν ἔγωγε δοκέω καὶ τὸν ἄνθρωπον τοιαίτη προφή κεχρήσθαι. τὰ δὲ νῶν διαιτήματα εθρημένα καὶ πετεχνημένα ἐν πολλῷ χρόνῳ γεγενήσθαί μοι δοκεῖ. ὡς γὰρ ἔπασχον πολλά τε καὶ δεινὰ ὑπὸ ἰσχυρής
- 15 τε καὶ ὑηριώδεος διαίτης, ὼμά τε καὶ ἄκρητα καὶ μεγάλας δυνάμιας ἔχοντα ἐσφερόμενοι' οἶά περ ὰν καὶ νῶν ὑπ' αὐτῶν πάσχοιεν, πόνοισί τε ἰσχυροῦσι καὶ νούσοισι περιπίπτοντες, καὶ διὰ τάχεος ὑανάτοισιν. ἦσσον μὲν οὄν ταῦτα τότε εἰκὸς ἦν πάσχειν διὰ τὴν συνήδειαν, ἰσχυρῶς δὲ καὶ τότε, καὶ τοὺς
- 20 μέν πλείστους τε καὶ ἀσύενεστέρην φύσιν ἔχοντας ἀπόλλυσύναι εἰκός, τοὺς δὲ τούτων ὑπερέχοντας πλείω χρόνον ἀντέχειν ὑσπερ καὶ νῦν ἐκ τῶν ἰσχυρῶν βρωμάτων οἱ μὲν ὑηϊδίως ἀπαλλάσσονται, οἱ δὲ μετὰ πολλῶν πόνων τε καὶ κακῶν. διὰ δὴ ταύτην τὴν χρείην καὶ οὅτοἱ μοι δοκέουσι ζητῆσαι τροφὴν
- 25 άρμόζουσαν τῆ φύσει καὶ εύρεῖν ταύτην. ἢ νῦν χρειόμεὐα.
 ἐκ μὲν οῦν τῶν πυρῶν βρέζαντές σφας καὶ πτίσαντες καὶ καταλέσαντές τε καὶ διασήσαντες καὶ φορύζαντες καὶ ἐπτήσαν-

^{2 8}ê adet A, 8° adet M | [therefores A, [therefore M | 8 exist AM, om Litt. | tavel AM, tavel Erm. Litt. Kuchl. 5 64 A, 8° M | 9 más A, te M | 11 ye A, om M | 8 exist A, devo M | 12 tealthy tealthy fin marg. taudity troughly his marg. taudity troughly his marg. taudity troughly his devo. A taudity troughly his devolution M to 86 A, we add. M | 18 by taking years M, om. A | 14 tabla M, tabla A be A, and M | 15 devo. A tabla A by taking N, and A | 18 devo. A tabla A by taking N, and A | 18 devo. A tabla A by taking N, and A | 18 devo. A tabla A | 24 yearing M, atting A | 26 tour A, om. M | post tails are M add. taking 2 oppositiones A, golfanes M.

Του Επικό του Επικό του στου μετών το μετών αλλά το του μετών το και θεστρούν του μετών του του που του από θεστρούν του μετών του και θεστρούν του μετών του και θεστρούν του μετών του ανόρθεσου φύσεν του μετών του ανόρθεσου μετών του ανόρθεσου που μετών του ανόρθεσου που που μετών του ανόρθεσου που που του μετών του που πούρθεσου που που του μετών του ανό ανόρθεσου που του μετών του ανό ανόρθεσου ανόρθεσου ανόρθεσου ανόρθεσου ανόρθεσου ανόρθεσου που του μετών του που που του μετών του ανόρθεσου ανόρθεσου του ανόρθεσου του ανόρθεσου του που του που του που που του που του ανόρθεσου του ανόρθεσου του ανόρθεσου του που του πούρθεσου ανόρθεσου του του ανόρθεσου του πούρθεσου του πο

them there is from exampler tract be bloom schrift CBFR DIN ARMI is a present stacker, inhalts are from you allow ophists ben to See between the not demonstrates of a carbos comes branken in a and 20 them is with the principally an essengen where die the problem of the stacker which they der matichen hilf-mittel und cine angabl wesentlicher behandlungsgrundsätze.

HSS.: CEQ.

Περὶ ἐητροῦ.

έπέρων ἐπιμελιηθῆναι καλιῶς. ἔπειτα τὰ περὶ αὐτὸν καθαρίως

IN 204 L. 1. Τητρού μέν δατι προσακαία, όρξην εύχρως τε καὶ εὐ- 15 ακρκός πρός τὴν ὑπάργουσαν αὐτῷ φύσιν' ἄξικούνται γὰρ ὑπό των πολλών οἱ μὴ εὐ διακοίμενοι τὸ σῶμα οὕτως, οὐδ' ἄν

1 πτοτείταν Μ. ἀτοτείταν Α. 2 τουνά Μ. πούλα Α΄ πού ταύτιν Ι΄ π. τεθτα Κιν' Ι. 3 π΄ Α. οπι Μ. 5 ως το ά μεν θεγισά Α. ότα με το Α. ότα μεν δεγισά Α. Ο πούτιν αν Μ. 5 τουνήν το καί αθητα καί θερά με Μ. του ή το καί ποτείταν Α. 9 τούτιν καί ξετήματα Α. οπι Μ. τί Αν τις οδνομια ακαπότατον διατρού με μεν δείτη Α. τί αν όδν υνομια διατρού αν τις οδνομια ακαπότατον διατρού Αν τις ποροί και ποθετρά Μ. με δεκόνης Α. μενίης Μ. Ιδιατρού Α. Μ. καί που Α. διατρού Α. Α. οπι Μ. Εμίνουτο Α. γιονται Μ. 16 αυτή οδύταν Ε. 17 pro οδίτανς Επι. ανοίο 15 ξετοια προίταν ανδιάνου Α. που διατρού Α. που ανοίο 15 ξετοια προίταν διατρού και μενα ποθεί ανδιάν αναλλασίος διαγω Ι. Επικα αναδού μενα που διατρού Αντίκαν διατρού διαγω Ι. Επικα αναδού διαναλλασίος διαγω Ι. Επικα αναδού διαγω διαναλλασίος διαγω Ι. Επικα αναδού διαναλλασίος διαγω Ι. Επικα αναδού διαναλλασίος διαγω Ι. Επικα αναδού διαγω διαγω διαγω διαγω διαγω διαγω διαγω διαγω διαγω Δ. Επικα αναδού διαγω διαγ

Σχειν. ἐσυῆτι χρηστῆ καὶ χρίσμασιν εὐόδμοις πρὸς ἄπαντα ταθτα τὰς ἡδέως ἔχειν συμμαίνει τοὺς νοσόυντας, δεὶ δὲ σκοπεῦν ταδε περὶ τὸν ὑογὰν τὸν σώφρονα, μὰ μόνον τὸ σιγὰν. ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν ρίον πάνο εὐτακτον εῖναι μέμετα γὰς

- δ έχει πρός δόξαν άγαθά, τό δε θυος είναι καλόν καὶ άγαθόν, τοιουτον δ' όντα πάσι καὶ σεμνόν καὶ φιλάνθρωπον τό γάρ προπετές καὶ τό πρόχειρον καταφρονείται, κάν πάνυ χρήσιμον ξ', σκεπτέον δε ἐπὶ τῆς ἔξουσίης τὰ γάρ ἱ αὐτά παρὰ τοῖς 206 αὐτοῖς σπανίως ἔχοντα άγαπάται!). σχήμασι δε ὰπὸ μὲν
- 10 τους Αμφουνευστού ευτος και για και συς πογείμους ποιεσούς συσε τους μετροίς, και ευτος και ευτος κατάμαστος ευτος κατάμαστος ευτος κατάμαστος ευτος και ευτος ευ
- 20 2. Τὰ δὲ ἐς τὴν ἰητρικὴν τέχνην παραγγελιματα. δι' ὅνν ἔστιν εἴναι τεχνικόν. ἀπ' ἀρχῆς συνοπτέον. ἀφ' ὅν καὶ μαν-Σάνειν ὅνθοριπος ἄρξαιτο΄ τὰ τοίνυν ἐν ἰητρείρι³) ὑεραπενό-

¹ εὐέδιος ἐδιμήν ἔχουσιν ἀνιπόπτως πεὸς ἄπανται τεῦτο γιὰ likei giosema εἰλ ἐχι ἀνοπ. del. Ετια. seribens εὐδημεσι: πεὸς ἄπαντα ταῦται τεῦτο γιὰ βιλικος πεὸς ἀπανται ταῦται τοῦτο γιὰ βιλικος πεὸς ἀπανται ταῦτα Εἰι. 3 δε τεῦτος σκοπεειν τάδε πεὸι τὴν ὑνχήν σύνορονα likei. δε σκοπέειν ταῦτ πεὸι τὴν ψυχήν σώνορονα Ειπ., δε σκοπέειν τα π. π. ψυχήν τὸν σώφευνα Litt. ἐνοπ μετι ἐνοπονο αὐθ. Ετια. ἱς όπος και σκοπένι τὰ τὰ το τὰς και σεμινόν καὶ ετια. ὁ πῶτει και εκάνθενοπον καὶ ἐπεικέπι τὸ γιὰς Εἰχι, καὶ σεμινόν καὶ οἰν κι ἐπεικέπι Ετια. | δ σκοπεέν Γιαν. οι επεικέπι Ετια. | δ σκοπεέν Γιαν. εκόπου libri σχίμαςι Litt. εκαι libris. οχήμαπ Ετια. | 15 ἀρρωστέρυστν Ε, νοσεύσιν cett. libri.

¹⁾ σκεπτέον δὲ ἀγαπᾶται = bei der freiheit des handelns die er besitzt, mus er a er überlegen (was im einzelnen falle zu tun ist): denn die gleichen matnahmen sin bei den gleichen leuten nur dann beliebt, wenn sie selten gescheben. - Wochsel des subrekts zal (εί νοσοῦντες) . . . χαὶ (εί ἰητροῦ). 3) Die ἰατρεᾶα oder ἰατρικὰ

Meyer-Steineg-Schonack, Hippokrates.

για του της επενικού πουπος βάνεμήπε πυροφαιδε ούπου ποραγρού του Σεγλη μου ελικε ή γληλ λυπή. Ο φε δέ τηλαυγές τι της επεραπερούτες αθοπούς ολχ δρούως αλ τολς δεραπεροο μετά του γαιό του τους στου ούν τουν υτην τήν κότην μιάλυστα δ ι είντη με ων έν προσανώς τους δυμαλοιούς νοσείνη το μέν ούν ως τουρίτου είναι τυρήχητελιται τουτό δέι όπως μηδυμώς ύννει ων εία το τροσώπω τής γύγκς προσενογλεί γκε την θουν άσυενεως έγουσαν' πάσα δε ίκανή πρόφασις άσθενέοντας δ μετικούς δαιανοχέχει τω σύν οδν οωτί πουτον πόν πρόπον 10 γειρτίον δετίν. τούς δὸ δύρρους δυαλούς είναι τοὺς ὑψεσιν 208 ότι μαλιστά, όπως Ικατ' αύτούς ωτιν1). γαλαώματι δε πλήν των οργάνων μηλούς γρήσυω^{α τ} καλλωπισμός γάς τις είναί του δοκου φορτικός σκούσσε τοιούτοισε γρησύρας, το δ΄ ύδως πκουγείν δεί ποτιμού τοις θεραπευομένοις καὶ καθαρόν, τοῖς 15 δε άπου άπο ασιν καυ αροϊε καί μαλύ ακοιε γρησύ αι, πρόε μέν τους δυυαλμούς δυονίοις⁸), ποδε δύ τὰ τοαύματα σπόγγοις* κότουατα γάο ταύτα βοκθού δοκοί καλώς, τά δ' όργανα πάντα οδήρη πρός την γροίαν όπάργουν δοῦ τῷ μογόδοι καὶ βάρει καὶ λεπτότητι. 20

Τὰ δὲ προσφορόμονα πάντα μέν χρὶ συνορήν δπως ດນທົ່ງເດວງ: ທ່ານການຂອງ ຄົວ ສີ່ກໍເຄືອງຄວາມ ວີເ ດິ່ງແກ້ເຄື່າ ພຣັກກ້າວ ເຄື່ອ ທ່ອງຄວາມຈະເ υέρει ταυτα δέ έστιν επιδέσματα καὶ φάρμακα καὶ τὰ περί

¹ τόπον έγειν οἰκεῖον Litt., τ. ἔ. τῆς οἰκίης libri | 6 φευκτέον om. C | 13 yensbat Erm. | 22 guveign libri, guveiget Litt.

to washing 1 11 to a agheigh day presiminar and den operationsraum . united au l. waren three oft risume our un'erkantt und klinischen han loss der krauden angegliedert. Hire einrichtung war gewohnlich rividen gelegenheit des arztes.

Der sien des όποις κατ πίσους δίσου το haver virstmillich. Meglicherweise bedeutet es damit geler and well car brands sich im der richtigen stellung gegen einan ler " thin of rater limit sie die stable zu einander passen wenn inc - nambel, z. bestimmten zwecken aneinander stellt, etwa um e non universurbunges other operations tech zu improvisieren . . . Die . 'r.m. nt sayaya, anel. esyayera waren gewohnlich aus bronze. I, mon-Chartie. I han moodecoopen entspricht an besten unser moderner terminus «Applikationen».

τό είνος δύόνια καὶ τὰ καταπλάσματα¹), πλείστον ψὰς χρόνον αφαίρεστε τούτων, ἀνάψοξίς τε καὶ περικάθαρστς, καὶ τῶν δλάτων κατάντληστς²), δλίγου τινός ἐστι χρόνου, καὶ όπου τέχων ἡ χρήστς εὐκαιρός τε καὶ ψὰ ψενομένων μεψάλην ἔχει διαφορήν.

Die sehrift UDER DEN ANSTAND steht inhaltlich der schrift. Der Arste nahe. Sie gilt ebenfalls dem arste anweisungen über sein verhalten im verkehr mit den kranken. über eile art seines auftreten die anwendungsform wichtiger beihnatmaltunen und übnlichte mehr.

HSS.: EFGHIJKLMQ.

Περί εύσχημοσύνης.

2. Πάσωι) γάς αί μή μετ αίτχροκερδείης καὶ άσχη. ΙΧ 226 1.
μοσύνης καλαί. ἦσι μέθοδός τις ἐρθασα τεχνική ἐργάζεται:

10 ἀλλί εί γε μή, μή πρὸς ἀναιτίην δημευτέαι. νέοι τε γάς
αὐτοῖσιν ἐμπίπτουσιν ΄ ἀκμάζοντες δὲ δι ἐντορείην ἰδρῶτας 228
τίθονται ὑλέποντες ΄ προσόδται δὲ διὰ πικρίην νομοθεσίην τί-
δενται ἀναίρεσιν ἐκ τῶν πόλεων. καὶ γάς ἀγορήν ἐργάζο-
μενοι οὐτοι μετὰ ῥαναυσίης ἀπατέοντες καὶ ἐν πόλεσιν ἀνα-
15 κυκλιέοντες οἱ αὐτοἱ. ἔδοι δὲ τις ἀν καὶ ἐν πόλεσιν ἀνα-
15 κυκλιέοντες οἱ αὐτοἱ. ἔδοι δὲ τις ἀν καὶ ἐπ ἐπθητος καὶ ἐν
τῆσιν ἄλλησι περιηρασήσι κὴν γάς ἔωσιν ὑπερησανέως κεκο-

⁴ καὶ τί ποιθέσαι δπου γρή libri, καί τι ποιθέσαι δπου γρή, τὸ Erm., τι ποιθέσαι Δ1. Litt. | 8 εθογνισούνης ΕΚ. άγγμαουλης ακτί. | 9 καικάι ξερ. Duebnerus, κάκείνοις libri. 10 Δ1 εξ γε τι η πούς διαστήν δημεριών libri. 2001 εξ γε τι η του διαστήν δημεριών διαστήν δημεριών διαστήν δημεριών διαστήν δημεριών εξεν. | 14 οθτο libri. 2001 εξ γε τι η μεταί εξεν. Ε. αθτένιστε εττ. | 14 οθτο libri. 2001 εξεν.

¹⁾ Umschläge. 2) Die durchtränkung mit wasser (um den festgetrockneten verbant leichter zu lesen. 5) Der sinn ist, 200 auf ein mehr oder minder der ärzeitigten mathabmen ankommt, da soll der arzt dies wohl erwägen. 4 so. 202(m. Im ersten kapitel ist von der 202(m im allgemeinen und von den verschiedenen wissensaweigen, die rede.

τη μ. . - τη μιλλον μενιστός και μεσητέσε τοϊσε δεωμενοισίν είσεν.

... Τ΄ ... ενεντιμέ) γεί ωλε σκοπεύν οξε οδ διλακτί και του μένο περιεργίη δε το γάς περιεργίη που της δυ του μένο περιεργίη που του μένο περιεργίη που του μένο περιεργίη που του μένο περιεργίη που του μένο είναι με είναι με είναι κακεξείων, πρόε το τήν πορείην οί το δυ του του ένου πρόε του πρόε το τήν πορείην οί το δυ έν του του είναι που πρόε του άπογείσησε, πακροί πρόε του πυπιτώσετας, πελές τάς διαντίας διατοκοί πρόε του δυτιπεώσετας, πελές τάς διαντίας διατοκοί πρόε του του είναι του καί διαλη πρόε τός διατοκοί πρόε του καί διαλη πρόε του καί διαλη και είναι του είναι του καί διαλη πρόε του και διατοκοί πρόε του και διαλοκού, πρόε του και διαλοκού, πρόε του και διαλοκούς που του διαλοκούς διαγούς που διαλοκούς που του διαλοκούς που διαλοκούς που διαλοκούς που διαλοκούς που διαλοκούς του διαλοκούς που διαλοκού

23.2 δ. Διό δεῖ ἀναλαμράνοντα τούτων τῶν προειρημένων². Εναστα, μετάγειν τὴν σοφίην ἐς τὴν ἡτρικὴν καὶ τὴν ἡτρικὴν ἐς τὴν σοφίην. ὀητρὸς γὰρ φιλόσοφος ἐσόθορς οἱ πολλὰ γὰς 20

³ την δι διαιντίην γρειδίδες συσπέειν δίς histi, τοξίς δ' δυαιντίος γιτό τος συσπέειν δε καί Ι... τ. δ. δια χρή ωδα συσπέειν δίς Litt. Το δι δι Μι Τι ενιδούς Επιπ. | δι το Εκάστου σχήματει τουθίσει Bluri, διν το ση τουθίσει Bluri, δια το διν δια. τη, τουθίσει Brim, δια διαιστοί της επιστά του δια. Duchmens | Η ούκριστοί ΕΙ., ούκρητοι cett. | 4 διασμαγικεί ΙΙ. διαιμηματικοί ΙΙ. διαιμηματικοί ΕΙ. διαιμηματικού ΕΙ. διαιμηματ

¹⁾ sc. σεφίτγ.

2) Das vorangehende IV. kapitel ist dunkel.
Lettre IV. s. 231 fast seinen inhalt folgendermaßen zusammen: En toute sagesse, en tout art, il y a la nature et l'opinion, ou, si vous vubz. la realité et l'hypothe e. La nature, la réalité ont le premier i.i.. la gesse n'est faite que pour connaître la réalite, la nature, le principle de l'opinion, l'hypothese, n'abouter l'opinion, l'act que et de lors sont recets vers le cèté du charlatanisme, de

διαφορή επί τὰ ἔτερα καὶ γὰρ ἔνι τὰ πρός σουίην ἐν ἰητριαξ πάντα. ἀψιλαρηψείη, ἐντροπή. ἐρυθρίησες, καταστολή, δόξα. κρίσες, ήσυχίη, λπάντησες, καθαριότης, γνωμολογίη, είδησες τῶν πρός βίου χρηστῶν καὶ ἀναγκαίων. ἀκκύαρστης ἀπεμ- 284 : πόλησες βίου χρηστῶν καὶ ἀναγκαίων. ἀκκύαρστης ἀπεμ- 284 : πόλησες ἄλεισιδαιμονίη, ὑπεροχὴ ὑείκ. ἔγουσι γάρ. ὁ ἔγουσι. πρός ἀκολασίην, πρός ἐκναυσίην, πρός ἀκλληστήν, πρός ἐπι- ὑυμίην, πρός ἀφαίρεσιν, πρός ἀναιδείην, αῦτη γὰς ἡ γνῶσες τῶν προσιόντων καὶ χρῆσες τῶν πρός ψιλήν, καὶ ὡς καὶ ὁκοιως τὰ πρός τέκνα, πρός χρήματα, ταύτη μὲν οδν ἐπι- 10 κοινωνὸς σοφίη τες, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ πλεϊστα ὁ ἰητρός ελει.

7. | Όντων οὖν τοιούτων τῶν προειρημένων¹ | ἀπάντων, 286
χρή τὸν ὑητρὸν ἔχειν τινα εὐτραπελίην παρακειμένην τὸ γὰρ
αὐστηρὸν δυσπρόσιτον καὶ τοἴσιν ὑηκαίνουσι καὶ τοἴσι νοσέουσιν.
τηρεῖν δὲ χρή ἐωυτὸν ὅτι μάλιστα. μὴ πολλὰ ἀκίνοντα τῶν
15 τοῦ σώματος μερέων μηδὲ πολλὰ λεσχηνευόμενον τοἴσιν ἱδιώτησιν, ἀλλὰ τὰναγηκαῖα νομίζεται γὰρ τοῦτο μὴ εἶναι ἐς
πρόκλησιν ὑεραπήτης. ποιεῖν δὲ κάρτα μηδὲν περιέξηως κὐτῶν
μηδὲ μετὰ ἀκινασίης ἐσκέρδω δὲ ταῦτα πάντα ὅκως ἢ σοι
προκατηρισμένα ἐς τὴν εὐπορίην, ὡς δέοι εἰ δὲ μή, ἐπὶ τοῦ
20 γρέους ἀπορής κἰεί.

 Έπην δὲ ἐσίχε πρὸς τὸν νοσέονται τούτων²) σοι 288 ἀπηρετισμένων, ῗνα μὴ ἀπορῆς, εὐθέτως ἔχων ἔκαστα πρὸς τὸ ποιησόμενον, ἵσὸι γιννώσαων, ὁ γοὴ ποιεῖν ποὶν ἐσελθεῖν πολλά

4 plan (IJM, plan cett. 7 kaustein, elabeth libri, elabeth con. Litt. (Ε. con. cett. | S on and exclose the ome. Firm. 10 and the theorem EK. and com. cett. | 14 candardae EIJM. considerate cett. | 16 canifer the tested of the considerate the precedence becamping libri, configurate the elabeth consideration of the consideration of the consideration of the consideration of the elabeth constant, L. reside analysis for elabeth consideration of the librial and consideration of the consider

la tromperie et de gain honteux. Mais ceux chez qui l'intelligence est homogène, c'est-à-dire chez qui existe le juste rapport entre la réalité et l'opinion, sont dans la bonne voie. I' Im VI, kapitel ist die rede von den beziehungen des arztes zur religion. Il In den drei vorangehenden kapiteln war von versehiedenen wichtigen handreichungen, behandlungsarten und arzneibereitungsweisen die rede.

το τολύ γιστικός δελά βοσβούνες δείσαι σθον πραγμάστους τη Ατίστη (1) το του χρής το δεργσόμονου δε σης δυπουρικής Σύδοδου γιλο καί εύμαθές.

12 Τ., εξετορο μεμνησόνα και καθέδρης, και επτάλλε πειστολή: άνακομιώτος, εραγολογίης, άταρα- δ τειστολή: άνακομιώτος, εραγολογίης, άταρα- δ τειστολή τους εξουρούς, δπιμελείης, άντιλεξίος πρός τά άπαν- εμένα, τρός τους εχλούς τους δπιμικομόνους υδοταθοίης της δ θωστώ τρός τους δορύρους επαλίζευς, πρός τάς θπουργικό έτοματίης. Επί τούτοισι μέμνησο παρασκευθές της πρώτος εξ δλ μή, τά κατ άλλα άδιάπτωτου. Εξ ών παραγγέλ- 10 ξετνι εξ δτοιματίην!).

13. Υπόδιο χρέο πυννῶς, ἐπισκέπτεο ἐπιμελέστερον, τοῦτεν ἐπατομένοισεν ἐπὶ τὰς μεταβολὰς ἀπαντῶν ἡλον γὰς εἴσγ. ἄμα δὲ καὶ εὐμαρέστερος ἔση²).

11. Έπιτηρεῖν δὲ δεῖ καὶ τὰς άμαρτίας τῶν καμνόν- 15 των, διὶ ων πολλοὶ πολλάκις διεψεύσαντο ἐν τοῖσι προσάρμασι των προσφερομένων ἐπεὶ τὰ μισητὰ ποτήματα οὐ λαμβάνοντες, ἢ βαρμακευόμενοι, ἢ ὑεραπευόμενοι, ἀγηρέὑησαν, καὶ αυτών μὸν οὐ πρὸς ὁμολογίην τρέπεται τὸ ποιηὑέν, τῷ δὲ ἐητρῷ τὴν αἰτίην προσῆψαν.

15. Έσκεφόωι δε χρή καὶ τὰ περὶ ἀνακλίσεων. ὁ μὲν γὰρ κὰτῶν πρός τὴν ἄργν. ὁ δὲ καὶ πρὸς τὰ γένεα. οἱ μὲν γὰρ κὰτῶν ἐς εὐπνόους, οἱ δὲ ἐς καταγείους καὶ σκοτεινούς τόπους. τὰ τε ἀπὸ ὑόφων καὶ ὀσμῶν. μάλιστα δ' ἀπὸ οἴνου. χειροτέρη γὰρ αὕτη, φυγεῖν δὲ καὶ μετατιθέναι.

7 ἐπηγενειένους Η. ἐπηγενεμένους cett. | 15 ἐμπειρίας FG. άμαςτας ett. 17 ἐπεί Ι Μ(). ἐπεί ΕΓGΠΙΙΚ | 19 οὐ πρὸς δικλογίαν Μ. οὐν κας ἐμ. cett. 23 ἐς πόνους Πιλεί. ἐς Βρόνους Cornarius, ἐς εὐπνόους Εππ., ἐς ὑκενότε οἱ κὲ ἐκ τὰν ὑλελούς Litt. 25 δξ libri, δεῖ Weigelius.

¹⁾ Der sinn dieser stelle ist der: bei seinen maßnahmen soll der artt die von ihm zuerst gestroffene verordnung im gedachtnis haben. Hat er die aber nicht mehr, so soll er doch bei dem übrigen, was er in ehrstenabig var hülfeleistung anordnet, unerschütterlich sein um is ist das vertrauen seines kranken zu verlieren).
2) Es folgt eine stras abläre begrandung des gesagten mit dem hinweis auf die veränderlichkeit des krankheitsbildes.

16. Πρήσσειν δ' απαντα ταστα ήσύχως, εὐσταλέως, μεθ' ύπουργίης τὰ πολλά τὸν νοσέοντα ύποκρυπτόμενον' & δὲ χρή, παρακελεύοντα ίλαρως καὶ εὐδιεινως, σφέτερα δὲ ἀποτρεπόμενον. ἄμα μὲν ἐπιπλήσσειν μετὰ πικρίης καὶ ἐντάσεων. ἄμα μὲν ἐπιπλήσσειν μετὰ πικρίης καὶ ἐντάσεων. ἀμα δὲ παραμυθεϊσύαι μετ' ἐπιστροφής καὶ ὑποδεξίος, μηδὲν ἐπιδεικνύντα των ἐσομένων ἢ ἐνεστώτων αὐτοϊσι' πολλοὶ γὰρ δι' αἰτίην ταύτην ἐψ' ἐκάτερα ἀπεώσθησαν, διὰ τὴν πρόρρησιν τὰν ποσεισημένην των ἐνεστώτων ἢ ἐπεσομένων.

17. Τῶν δὲ μανθανόντων ἔστω τις δ ἐφεστώς, ὅκως τοῦσι παραγγέλμασιν οὸ πικρῶς χρήσεται, ποιήσει δὲ ὑπουργήν τὸ προσταχ/ὑέν. ἐκλέγεσθαι δὲ αὐτῶν ἢδη τοὺς ἐς τὰ τῆς τέχνης εἰλημμένους, προσδοῦναί τι τῶν ἐς τὸ χρέος, ἢ ἀσφαλέως προσενεγκεῖν ὅκως τε ἐν διαστήμασι μηδέν λανθάνη σε ἐπιτροπὴν δὲ τοῖσιν ἱδιώτησι μηδέποτε διδούς περὶ 15 μηδενός εἰ δὲ μή, τὸ κακῶς πρηχὑέν εἰς σὲ χωρῆσαι τὸν ὑόγον ἐἄ ἐὰ δὲ μή, τὸ κακῶς πρηχὑέν εἰς σὲ χωρῆσαι τὸν ὑόγον ἐἄ ἐὰ δὲ μήποτ ἀμφιβόλως ἔχη, ἔζ ὄν τὸ μεὐοδευδύν χωρήσει, καὶ οὐ σοὶ τὸν ὑόγον περιάψει, καὶ τευχὑέν δὲ πρὸς τὸ γένος ἔσται πρόλεγε οῦν ταῦτα πάντα ἐπὶ τῶν

ποιευμένων, οίς και τὸ ἐπεγνῶσθιαι πρόκειται.

20 18. Τοιούτων δὲ ἐόντων τῶν πρὸς εὐδοξίην καὶ εὐσηγημοσύνην τῶν ἐν τἢ σοφίη καὶ ἰητρικἢ καὶ ἐν τἢσιν ἄλλησι τέχησι, χρὴ τὸν ἰητρὸν διειληφότα τὰ μέρεα περὶ ῶν εἰρήκαμεν. περιεννύμενον πάντοτε τὴν ἐπέρην διατηρέοντα φυλάσσειν. καὶ παραδιδόντα ποιεϊσύαι' εὐκλεᾶ γὰς ἐόντα πάσιν ἀνθρώσου ποιεισιδιαί τὰ δὶ αὐτῶν ὁδεύσαντες δοξασταὶ τρὸς γονέων καὶ τέκνων' κἤν τίνες αὐτῶν μὴ πολλά γιηνώστκωσεν, ὑπ' αὐτῶν τῶν πολλά γιηνώστωσεν, ὑπ' αὐτῶν τῶν περημιάτων ἐς σύνεστν καθίστανται.

² δοξ libri. ά δε Zwingerus. ά δὲ Matthiaeus | 3 εὐδιενούς EFGIJK, εὐδιενούς M | 4 εντάσεων libri, ενστάσεων Zwingerus, εντάσεως Gesnerus, εντάσεως Erm. | 6 επιδεωνόνσε ΕΜ. ὑποδεωνόνσα cett. 7 ταύτην οπ. ΗJ 8 εσμένων Κ, επεσμένων cett. | 10 εὐπωροῦς libri, εὐα ἀκαίρως Litt. | 5πουργίαν libri, ὑπουργίαν Εrm. 12 τὰ τῆς τέργης ΕΗΙΜ. τῆς οποιε τιτ. | προδεύναι FGIJ. ποσράγον cett. | 1 προδεύναι FGIJ. ποσράγον εται. 1 προσφόναι FGI στο ὑδιρου, εὰν μέποτ libri, εἰς σὲ γρωρίσει τοῦ ὑδιρου εὰν μέποτ libri, εἰς σὲ γρωρίσει τοῦ ὑδιρου εὰν μέποτ libri, εἰς εὶ ελειοπακία 15 γείνες libri, κάτες είπ. 20 τουστέρον Litt., τουστέρον libri, τουστάν libri, εὐες είπ. 20 τουστέρον Litt., τουστάνον libri, εὐες είπει εἰπ. 20 τουστέρον Litt., τουστάνον libri, εὐες εἰπ. 20 τουστέρον Litt., τουστάνον libri, εὐες εἰπ. 20 τουστέρον Litt., τουστάνον libri, εὐες εἰπ. 20 τουστέρον Litt., τουστάνον libri.

Auch die VORSCHRIFTEN sind ihrem inhalt nach den voranlichen verhalten des arztes. Die ersten kapitel passen freilich in diesen zusammenhang nicht hinein, sie erörtern in etwas dunkler weise die berechtigung und das wesen der reinen verstandestätigkeit in der auf beobachtung und erfahrung gegründeten berufstätigkeit des arztes.

1 2.500 (8).600.

 Πνονινέστος δ' άν καὶ τουτο ἐπιδοχθοίς τζε θοφοίςς." IX 254 L . η δη γυξίνες πινούς μεσυιαρίων — συμομίλλες γιώς σε σώ σύμτου του αλεν άλεγεσοντε τοιαύτην διανόησεν διαποιήσειε την 🔭 και βακλιτών | αθτόν πορεύση μή συνδέμενος. ή δαι άμελήτοιο. πνί ούγ ύπου ήσοις τινά τὸ παρούντι, δπιμολοισύ αι ούν 5 ου δει πεεί σπάσιος μισύου, άγρησπον γάρ ήγούμευα ένυύμησιν δγλεομένω την τοιαύτην, πολύ δὲ μαλλον ἐν όξεῖ νοτι ικτι' νόσου γάο ταγότης καιούν μή διδούσα ές άναστορυήν ουν Εποτούνει του καλώς ξητρεύουτα Υητείν το λυσιτελές. ι/οσυ αι δό δόξης μάλλον κοέσσον συν σωζομένοισην όνοιδί- 10

ζειν ή δλεθρίως έγοντας προμύσσειν. 5. Καίτοι ένωι νοσέρντες το ξενοπειπές καὶ το άληλον ποοκοίνοντας άξιοι μων άμελίης, ού μέντοι γε κολάσιος διό

τουτοιτην άντιταξή εἰκότως μεταβολής ἐπὶ σάλου πορευομέ-258 νοισίν. τίς γάρι, δι πρός Διός, ήδολφισμένος δητρός δητρεύειν 15 ποιουριη άποραμνίη: ώστ' εν άργη άνακρίνοντα πών πάδος μή οδη δποδέσυας τινά συμφέροντα δε δεραπηίην, άποδεραπεύσαί

τε τον νοτέρντα καὶ μή παριδείν.

1 thomewhere M Est Sorbein Conner 2 most El GHJK, sop-ு பட்ட சபாகமாடி of Secosing et ante el phy defais Coras, Erm. zer ante είν aud. L Q 4 συνθέμενου Coraes 5 θποθήση Coraes | έπω Lindow Sin del M Emu, del Str cott, libri, Emusicial at di Corana, 27 τ | 5 . τ | 5 . δ. ε Ι . α. | 6 ε. ε. ε. ε. ε. FGHJM | 7 εξο νέσημά τι M | 11 προ-1 Jest I. il mesquissen Irm , messvissen Coraes | 12 keisver post enstelling let m. del. I m., αλλάσσουσε pro άξισδοι Litt. | άδηλοι Martinus, 1 sz l. n 13 πορερίνοντας για t κρλάσκος libri, del, Martinus 16 άναer disprai le di monestrata I att., avansivavia Erm. I pest mày add. to . τ . 18 σ. ε έπεργοπίζε άνει τζε έπισκευαζούσζε πρές μάθησεν έπιθιμίης post παριδείν (in fine c. 5) Erm,

6. Της δ' επιναρπίης, μή ἄνευ της επισκευαζούσης πρός μάθησιν επίσομίης, παρακελεύομαι δε μή λίην άπανδρωπίην ελσάγειν. άλλ' ἀποβλέπειν ές τε περιοσίην και οδοίην ότε δε προϊκα. άναφέρων μνήνην εθγαριστίης προτέρην ή παρεοθσαν ευδοκίην. ήν δε καιρός είη χορηγίης ξένω τε εόντι και άπορέοντι, μάλιστα επαρκείν τοίσι τοιούτοισιν ήν γάς παρη φιλανδέοντι, μάλιστα επαρκείν τοίσι τοιούτοισιν ήν γάς παρη φιλανδρωπίη, πάρεστι και φιλοτεγίη, ένιοι γάς νοσέοντες ήρθημένοι τό περε έωστοθε πάθος μή εδν εν άσφαλείη και τη του ίτητοο επιεικείη εύδοκέουσι μεταλλάσσοντες εξ ύγκείνι. εδ δ' 10 εγει νοσέοντων μέν επιστατείν ένεκεν ύγκείης όγκαινόντων δε φροντίζειν ένεκεν άνοσίης φροντίζειν και ύγκαινόντων διε φροντίζειν και ένεκεν άνοσίης φροντίζειν και ύγκαινόντων ένεκεν εύσηντιστώνει.

συσχεμοσύνης.

7. Π΄ μέν οδν έδντες εν ρούξη άτεχνίης τῶν προίπελεγμένων οδν ῶν αὐσθώνουντο. καὶ γὰς ούτοι ἀνίητροι ἐόν16 τες, ἐλέγχη, ἐκ ποδὸς ὑψεύμενοι. τύχης γε μὴν δεόμενοι. ὑπό
τυνον εὐπόρων καὶ ἀνθενιῶν | ἔνλοσιν ἀναλαμβανόντων ἐκα- 260
τέρη ἔπιτοχήη εὐδοκημέουσι, καὶ διαπιπτόντων ἐπὶ τὸ χεῖρον,
καταχλιδεδσαι καταμεμεληκότες τὰ τῆς τέχνης ἀνυπεύθυνα
ἐψ' οῖς ῶν ὑητρὸς ἀγαθός ἀκμάζοι ὑμότεχνος καλεόμενος ὁ δὲ
20 τὰς ἀκέσιας ἀναμαρτήτους ὑηιδίως ἔπιτελέων οὐδεν ὰν πούτων παραβαίη, οὐ πάντη σπάνει τοῦ δύνασθαι οὐ γὰς ἄπιστός ἐστιν ὡς ἐν ἀδικύη, πρὸς γὰς ὑεραπηύην οὐ γύνονται.
σκοπέοντες διάθεσιν φονώδεα, οὐλασσόμενοι ἐπέρων ὑηροῦν

ιτίτης γγε. Γενιτεί δε μετοπονητις μοη έπεις, οι το νόσωτι δια μετικ τι χουται όπε έναστέρη μοχύ ηρέης γιά δηνοχειτιτί το υπους ωσε πέλους τη δε τη πέχνη πλείονι θεραπηίες
ποτιτίς νουπου πενος κάμνουπε παρέχει μεγάλην άλεωρήν δε υποτείνει την υποτείν υποτείν οθα δυθλουπι την κύτην διαθέχει γες πέχ ποτείνεις την αυτήν διαθέχει με νέες χεί που κάτη προσκονεύντες
πελίτις γιάς άπορέοντα νόι νοπέοντες, κακοπροπέη προσκονεύντες
πει θχαριστεούτες συντυχείν. Αυναποί δι δόντες εύπορεϊν, διανπλείονται περά μισύναρίων, άπρεκέως δύδοντες ύγιδες είναι
πεκικό δρηματικής τόκων ή γεωργίης, άφροντιστέοντες μή ύπες 10
κύτων λιαι βάνευν.

Ν. Περί σημασίης τοιαύτης άλις έστω ' άνεσις γάς καὶ ἐπίτασης νοσέοντος ἐπινέμησιν ὑητρικὴν¹) κέχρηνται. οὐα ἀσχημον δε. οὐδ' ἡν τις ὑητρὸς στενοχωρέων τῷ παρεόντι ἐπί των νοσέοντι καὶ ἐπισκοτσύμενος τῷ ἀπειρίη κελεύη καὶ ἐπέρους 15 εὐσαγειν εὐνανα τοῦ ἐν κοινολογύης ὑστορήσαι τὰ περί τὸν νοσεόντα, καὶ συνεργούς γενέσθαι ἐς εὐπορίην βοηθήσιος. ἐν γάς κακοπαθείης παρεβρίη, ἐπιτείνοντος τοῦ πάθεος, δι' ἀπορίην 264 τὰ πλεῦστα ἐκκλύνουσι τῷ παρεόντι' ὑαρρητέον οδιν ἐν καιρῷ ποιούτω ' οὐλέποτε γάρ ἐγὼ τὸ τοιοῦτο ὁριεῦμαι. ὅτι ἡ τέχνη 20 κέκςιται περί τούτου, μηλόποτε φιλονεικεῦν προσανρέοντας ἀλλιήλοισι καὶ κατασιλλαίνειν' ὁ γάς ἀν μεθ' ὅρκου ἐρόω, οὐλέποτε ὑητροῦ σύλλογισμός φθονήσειεν ἀν ἔτέρω, ἀκιδιός γάς ἀν γανείη ' ἀλλιά μαλλον οἱ ἀηχιστεύοντες ἀγοραίης ἐρ-

Π ἐνόντος Μ. αὐκοῦντος cett. αὐκόντος h.m. | μεσοπονηρίη libri, αποσπονικός Εται. 2 ἀναίμενοι libri, Εται. ἀνάμενοι Matthiaeus, Litt. 6 ἀνακοῦντος ἐπροδ πακικός. πολυτελείης γιὰ ἀποράσυστο ἐι νοσένντος, κακοτροπίη ποσπονεθνέτος libri, ὁμανράσντος ἰ. π. κτλ. Εται., μὴ νοένντος ἐποσεί ποκικός πολυτελείς γιὰ ἀποράσυστο ἐδντος, κ. προσκυρεθνέτες Litt. δ ἀκακικός με πολυτελείς γιὰ ἀποράσυστο ἐδντος, κ. προσκυρεθνέτες Litt. δ ἀκακικός με είναι διακοι είναι Εται. ἐποροποτείνοτες περί αὐτείου λ προάντος libri, ἀκος, μὰ λιάρ αὐτείου λ. Litt. 13 κέκτην ται libri, νέμέν νέται είναι à ἀγγιμον Litt. Εται.. ἀγγίμουν libri | 15 κέκτος ΕΕΘΗ! 20 ποκοθότου liblik. πουθέτο επίτ. 28 πύλογομιάς ΕΚΕ! λογισμός cett.

י בודגה בינול בינות בינול בינות בינול בי

γασίης πρήσσουσι ταῦτα εὐμαρέως ακίτοι¹) γε οὐδὲ ψευδέως κατανενόηται πάση γὰο εὐπορίη ἀπορίη ἔνεστι²).

10. Φευκτέη δὲ καὶ θρύψις ἐπικρατίδων διὰ προσκύρησιν 266 ἀκέστος, όδιμή τε περίεργος διὰ γὰρ ἱκανὴν ἀσυνηθείην διαβολὴν 5 κέκτησαι. διὰ δὲ τὴν δλίγην. εὐχημοσύνην ἐν γὰρ μέρει πόνος όλίγος, ἐν πᾶσι ἱκανός. εὐχαριστίην δὲ οὐ περικιρέω ἀξίη γὰρ ἱητρικῆς προστασίης.

 Προσθέσιος δὲ δι' ὀργάνων καὶ σημαντικών ἐπιδείξιος, καὶ τών τοιουτοτρόπων μυήμην παρεϊναι.

10 12. Ἡν δὲ καὶ εἶνεκα ὁμίλου θελιχε ἀκρόκουν ποιήσασθικι, οὰν ἀγακλεῶς ἐπιθυμεῖς, μὴ μέντοι γε μετὰ μαρτυρίης ποιητικῆς ἀδυναμίην γὰρ ἐμφαίνει σιλοπονίη³).

³ δρόφες Trillerus, τρέφες libri | 4 άξυνηθείην Kuehnius, ξεινοσύνην Trillerus, άξυνήθειαν Erm.. άξυνεσίην libri | 6 ευγαρίην Μ, εύγαριστίην cett.

¹⁾ καίτοι.... Συστι == indessen war der Gedanke (einer gemein-amen besprechung) durchaus nicht verkehrt; denn jedem überflub liegt ein Mangel zugrunde.

²⁾ Das für den zusammenhang entbehrliche 9. kapitel erörtert in unklarer weise, wie der tüchtige arzt die natürliche konstitution seiner kranken bei der behandlung benutzen soll.

³⁾ Der sehluß von kap, 12 und das ganze 13, kap, sind fast unverständlich. Das letzte 14, kap, der schrift gibt noch einige anweisungen für die krankenbehandlung.

rzt und R. V. C

Der Arzt und die deutsche Reichsversicherungsordnung

Von

Dr. Th. Rumpf

Geh. Med.-Rat und Professor an der Universität Bonn

Preis gebunden M. 3.80

Inhaltsverzeichnis

Einleitung: Einleitung in die Arztliche Tätigkeit - Einleitung in die R. V. O.

- Das Reichsversicherungsamt

Die Krankenversicherung: Versicherungsberechtigung - Krankenkassen — Migheischaft — Satzung der Kasse — Höbe der Beiträge — Gegenstand der Versicherung — Arzte und Krankenkassen — Streitigkeiten zwischen Krankenkassen und Arzten — Die kassenärzliche Tätigkeit und ihre Hono-rierung — Dringende Fälle — Krankenkassen und Apotheken — Aufsicht

It . It taliversid erung the Berntsgenessenschatten tregenstand der Vers. The Bestim and Fest-tellerig der Leistungen — Bernfsgenossen-liken um Artist. Die Bearte hang des Unfals. Arritiche Behandlung und Hellverfahren — Die Beurteilung der Erwerbsbeschränkung — Ein-

spruchsverfahren.

Die Invaliden- und Hinterbliebenenversicherung: Versicherungsanstalten – Aufbringung der Mittel – Leistungen der I und II. V. – Elinstatt und Wegtel der Leistungen – Die arctliche Tatigkeit bei der Inval leusende der vonderschenen – Die arctliche Tatigkeit im deuende oder vorderschene der Verfahren – Die arctliche Tatigkeit im Helverfahren – Die arctliche Tatigkeit im Verfahren – Die der Verfahren – Die Verfahren und Kessen vertauren der Verfahren der Verfahren der Verfahren und Kessen vertauren der Verfahren der - Linspruchsverfahren - Schluß - Literatur.

Aus den Urteilen der Fachpresse:

Berlin, klin, Woch, 1913. Nr. 1.: Der verdienstvolle Verfasser hat es ver-etand in auf wenig milit als 19 Sean das Nitwendigset zurammenzufassen, was der Arzt von der R. V. O. wissen muss. Unter der Knappheit der Sprache hat he Verst milhelike t nicht gelatten, im togenteil hest sich das Buch, das the Fulle vin Belchrung brangt, leicht, flogend und hochst annegend. Das bein konn gelein Arzte, der sich über die Rechte und Pflichten, die die R. V. O. den Arzten auferlegt, eine Kenntnis verschaffen will, auf das

Münch, med. Woch. 1972. Nr. 44: Dem praktischen Aret und dem Studierenden wird hie kleibe Schrift zur ersten Linfihrung in das Gebiet der Versicherungs-

medizin gute Dienste leisten. Der Univarrit, 1942. Deg.; Das bach ist zur Einfaltrung der Arzte in dieser-bet Univarrit, 1942. Deg.; Das bach ist zur Einfaltrung der Arzte in dieser-bebiet bestimmt und erfüllt seine Aufgabe in volkomenem Maße. Zeitschrift für ärztl. Fortbildung, 1942. Aug.; Das Fortbilein fast de-fart des productions der Vicktassen Dinge Linschtlich der Kraukerrei-errage. Unfalleren deren Seiner dem der invellades und Hinterbliebenenver-

wereng ware a sammen und wird o'me Zwe fel bei der klaren und pragterror. Derstellingskonst des erfahrenen Vertassers sich seinen Leserkreis unter den Praktikern erwerben.

Ein neues Buch von Prof. Heinrich Fritsch

Soeben ist erschienen:

1870/71

Erinnerungen und Betrachtungen

Von Geh. Ober=Med.=Rat

Prof. Dr. Heinrich Fritsch

Preis gebunden 5 Mark

Heinrich Fritsch, der Bonner Frauenarzt, dessen fachwissenschaftliche Bücher sieh bei Ärzten und Studenten der großten Beliebtheit erfreuen und die durch viele Auflagen und Übersetzungen seinen Namen weit über die Grenzen Deutschlands beruhmt gemacht haben, hat die beschauliche Zuruckgezogenheit, in der er seit einiger Zeit lebt, benutzt, um in längst vergangene grosse Tage zuruckzublicken. Im Plauderton erzählt er uns in bunter Iteihe seine Erlebnisse aus dem letzten Kriege. Eine köstliche Episode folgt der anderen. Aber auch tiefennste Betrachtungen sind eingeflochten, plastische Schilderungen großer Not und schrecklichen Elends. Ohne Verschleierung werden Mißstände in der Organisation des Krankendienstes zugegeben und aufgedeckt, die das ärztliche Gewissen hart bedrückten, zu deren Beseitigung der einzelne aber machtlos war.

Mehr als hundert deutsche Tageszeitungen haben in begeisterter Weise das Buch als eine "große Tat" begrüßt. Führende Tageszeitungen wünschen weiteste Verbreitung des Buches in allen Volkskreisen durch Aufnahme in alle Bibliotheken, und einige müchten anch dem "Jungen Deutschland" das sehöne Buch nicht vorentbatten und regen die Veranstaltung einer Schulausgabe an. Jedem guten Deutschen verschafft das Buch genußreichen Schilderungen eines ihrer Fährer zu lesen.

Ein Buch für jeden Deutschen

Das Jenseits im Mythos der Hellenen

Untersuchungen über antiken Jenseitsglauben

1.011

Prof. Dr. L. Radermacher

VIII und 152 Seiten. 1903. 3 Mark

Die Untersuchung beschättigt sich zunächst mit der Kemposition der antiken Nekvien und zeigt, daß das elite Buch der Odyssee trotz der disparaten Elemente, aus denen es sich zusammensetzt, dem antiken Leser keinen Austof bieten konnte, weil naive Jenseitsdichtung überhaupt mit den verschiedenen Vorstellungen sehr trei schaltete. Das sechste Buch der Äneis ist anders, und es wird versucht, die Geschlossenheit seiner Grundanschauung in einem bestimmten, strittigen Falle zu erweisen. Der zweite Teil verfolgt das Motiv der Fahrt ins Jenseits, und zieht, um den Kern antiker Sagen zu gewinnen, mehrfach moderne Märchen heran. Der dritte Teil wendet sich der Frage zu, inwieweit der immer mehr erstarkende Glaube an einen unterirdischen Hades Elemente aus anderen Vorstellungskreisen an sich riß, und behandelt im Zusammenhang damit auch einzelne Vier Exkurse. Figuren der Unterweltsdämonologie. Orestes und die Tragödie - Zur alttestamentlichen Simsomlegende - Vom Kampf mit dem Tode - Grenzwasser der Unterwelt, machen den Schluß.

KLEINE TEXTE FÜR VORLESUNGEN UND ÜBUNGEN

HERAUSGEGEBEN VON HANS LIETZMANN

Das Muratorische Fragment und die monarchianischen prologe zu den evangelien, hrsg. v. Prof. Lic. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 16 S. 0,30 M. Die drei ällesten Martyrologien, hrsg. v. Prof. Lie. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 18 S. 0,40 M.

- Apocrypha I: Reste des l'etrusevangeliums, der l'etrusapocalypse und des Kerrgma Petri, hrsg. v. Prof. Lic. Dr. Erich Klostermann. 2. Aufl. 16 S. 0,30 M.
- Ausgewählte Preligien I: Origenes homilie X uber den propheten Jeremins, hrs. v. Prof. Lie. Dr. Erich Klostermann. 16 S. 0,39 M. Liturische Trede I: Zurgeschichte der oriental. iauf und messe im 2. und 4. jahrh., ausgew. v. Prof. Lie. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 16 S. 0,30 M. Die Dielache, mit kritischem apparat hess. v. Prof. Lie. Hans Lietz-
- mann. 2. Aufl. 16 S. 0,30 M.
- Babylonisch-assyrische Texte, übersetzt von Prof. Dr. Carl Bezold. I. Schöpfung und Sintflut. 2. Aufl. 24 S. 0,40 M.
- Apocrypha II: Evangelien, hrsg. v. Prof. Lic. Dr. Erich Klostermann. 2. Aufl. 21 S. 0,40 M.
- Ptolemaeus Brief an die Flora, hrsg. v. Prof. D. Adolf Harnack. 10 S. 2. Aufl. 0.30 M.
- Die Himmelfahrt des Mose, hrsg. v. Prof. Lic. Dr. Carl Clemen. 16 S. 0,30 M.

- A.O. M.
 Agrapphe III: Agrapha, stavische Josephusstücke, Oxyrhynchusfr.
 Appersyphe III: Agrapha, stavische Paulus an die Laodicener und Korinther, hrsg. v. A. Harnack.
 Auff. 10,60 M.
 Ausgeschiebt Predigion II: Funf festpredigiene Augustins in gereimter prosa, hrsg. v. H. Lietzmann.
 Criechteche Papper, ausgewählt und erklärt v. H. Lietzmann.
 Auff.
- 32 S. 0,80 M. 15 16 Der Prophet Amos, Hebraisch und Griechisch, hrsg. v. J. Mein-
- hold und H. Lietzmann. 32 S. 1,00 M. Cartenann. 32 S. 0,80 M. 19 Litanghete der üllen Kirche, ausgew. v. H. Lietzmann. 32 S. 0,80 M. 19 Litanghole Teste II: Ordo missae secundum missale romanum, hrsg. v. H. Lietzmann. 2. Aufl. 32 S. 0,40 M. 24 Antile-Puchtaiele, ausgew. u. 2 riklart v. R. Wünsch. 2. Aufl. 31S. 0,70 M. 24 Antile-Puchtaiele, ausgew. u. 2 riklart v. R. Wünsch. 2. Aufl. 31S. 0,70 M.
- 21 Die Wittenberger u. Leisniger Kastenordnung 1522, 1523, hrsg. v. H. Lietzmann. 24 S. 0,60 M.
 22 25 Jüdisch-aramäische Papyri aus Elephantine sprachlich und sachlich
- erklärt v. W. Staerk. 2. Aufl. 38 S. 1,30 M. 21 25 Martin Luthers geistliche Lieder, hrsg. v. A. Leitzmann. 31 S. 0,60 M.
- 26,28 Lateinische christliche Inschriften mit einem anhang jüdischer inschriften, ausgewählt u. erklärt v. E. Diehl. 48 S. 1,20 M.
- 29 30 Res gestae dici Augusti, hrsg. u. erkl. v. E. Diehl. 2. Aufl. 40 S. 1,20 M.
- 31 Zweineue Evangelien/rogmente hrsg. u. erkl. v. H. B. Swete, 15 S. 0,40 M. 32 Aromatische Urkunden z. gesch, d. Judentums im VI u. V jahrh. vor Chr. sprachl. u. sach. erkl. v. W. Staerk. 16 S. 0,60 M.
- 33 34 Supplementum Lyricum, neue bruchstücke von Archilochus Alcaeus Sappho Corinna Pindar ausgewählt u. erkkirt v. E. Diehl. 2. Aufl.
- Sappno Comins Finds auggement 14 S. 1,20 M.

 3. Littergische Texte III: Die konstantinopolitanische messliturgie vor dem IX jahrhundert v. A. Baumstark. 16 S. 0,40 M.

 35 Littergische Texte IV: Martin Luthers Von ordnung gottesdiensts. Taufbüchlein, Formula missae et communionis 1523 hrgg. v. Prof. D. Hans Lietzmann. 24 S. 0,60 M.
- 37 Liturgische Texte V: Martin Luthers Deutsche Messe 1526 hrsg. v. Prof. D. H. Lietzmann. 16 S. 0,40 M.

A. Marcus und E. Weber's Verlag in Bonn

38/40 Alltaternische Inschriften von Prof. Dr. Ernst Dichl. 2. Aufl. 92 S. 2,40 M., glad, 2,80 M. 11/13 Fasti Consulares Imperii Romani von 30 v. Chr. bis 565 n. Chr. mit

Kalserhste und anhang bearbeitet von W. Liebenam. 128 S. 3 M. the "fe to the temperature hast v. Dr. Spegfried sudhaus,

65 S. 1,80 M., gbd. 2,20 M.

4°/49 Lateinische altkirchliche Poesie ausgewählt von Prof. D. Hans Lietz. mann. 61 S. 1,50 M. or article lendled . Finnern' rue us and der Wa lertauter hry.

v. Prof. Dr. H. Böhmer. 36 S. 0,80 M. when the Kircheng and L. Anstrome hypothemides V. VI Jahr-

hunderts ediert von Dr. Paul Maas. 32 S. 0,80 M.

Ment of Leader Michen Lowlung and von deredlen Menchen

(Liber Benedictus) hrsg. v. Philipp Strauch. 51 S. 1.20 M.) is B case trate and remandles an general von Prof. Dr. Ernst Diehl. 60 S. 4,80 M.

57 Allitalische Inschriften hrsg. v. H. Jacobsohn. 32 S. 0,80 M. 58 Alliudische liturgische Gebete hrsg. v. Prof. D. W. Staerk. 32 S. 1,00 M.

59 Des Misnatraktat Berakhoth in vokalisiertem Text breg, v. Prof. D. W. Staerk, 16 S. 0.60 M.

1 I may to trade a the die Original orde in one a Schreiben an Soc. b. L. Landson, Aersetzt von H. L. v. Teubern List, v. Kurt Jahn. 46 S. 1,20 M.

I' I I I De Klement in the littings are den constitutiones apostolorum VIII mit anhängen brsg. v. Prof. D. Hans Lietzmann. 32 S. 0,80 M.

Second Des Tritten 1 rsz. v. Prof. Dr. Einst Diehl. 180 S. 4,50 M., g' i. . M.

with a to Wer are the late war, long that variation hers, v. Albert Leitzmann. 35 S. 0,80 M., gbd. 1,20 M.

A. Ungnad und W. Staerk. 40 S. 0,80 M.

the are which a Shule, is an infant guechischer texte auf papyrus holzt : in est cha an pewalit unit enclait von Dr. Erich Ziebarth. 2. Aufl. 0.80 M.

Aristophanes Früsche mit ausgewählten antiken schollen hrsg. v. Dr. Wilhelm Süss. 90 S. Brosch. 2 M., geb. 2,40 M. Tractack Schembers Speel yen Fran Jutten hrss. v. Frad. Dr. Edward

Schröder, 56 S. 1,20 M.

1 -Lateral to Somdinschritten ausgewahlt von Dr. Franz Richter. 45 S. 0,90 M.

6004 Problem veterno Renamenum reliquire selegit Ernestus Diehl. 165 S. Brosch, 2,50 M., geb. 3,- M.

Hans Lietzmann. 42 S. Brosch, 0,80, geb. 1,- M.

Bobiensia hrsg. v. Dr. Paul Wessner. Brosch. 1,60 M., geb. 2,- M. In Pidae Verplanese und ihre antiken quellen brsg. v. Prof. Dr. Ernst

Diehl. 60 S. 1.50 M. 73 De Queller one Schellers und Goethes Balladen zusammengestellt von Albert Leutzmann, 51 S. 3 Abbildungen, Brosch, 1,20 M., geb. 1,50 M.

Arere & Karl fidt via a tulous) der biller und das keyn bedtler unther den cansten seyn sollen 1522 und die Wittenberger beutelordnung

hrsg. v. Hans Lietzmann. 32 S. 0,80 M.
75 Liver J. Teals VIII: Die Sachsische Agende im auszug hrsg. v.
Hans Lietzmann. 36 S. Brosch. 0,80 M., geb. 1,— M.
76 Just Schenberg a. S. Chira hrsg. v. Prof. Dr. Kurl Bertsche.

47 S. 1,- M.

Hier er i's de note a jus locis mit der alten lateinischen übersetzung hrsg. v. G. Gundermann. 50 S. 1,20 M.

Rei noche Winglergeschichten des neutestamentlichen zeitalters in volen seetem text mit sprachlichen und sachlichen anmerkungen von Lic. Paul Fiebig. 28 S. 1,- M.

A. MARCUS UND E. WEBER'S VERLAG IN BONN

- 79 Antike Wunderpeschichten zum studium der Wunder des Neuen Testanients zusammengest, von Lie, Paul Fiebig. 27 S. 0,80 M. 80 Verni Leneis II mit dem commentar des Servius hrsg. v. Ernst Diehl. 131 S. Brosch. 2,— M., geb. 2,50 M. St. Inti-Venen in auswahl brsg. v. Dr. Wolfgang Stammler. 68 S. Brosch. 1,40 M., geb. 1,80 M.
- Apollonius Dyscolus De pronominibus pars generalis edidit Dr. Paulus
- Maas. 44 S. 1,- M. 83 Origenes, Euslathius v. Antiochien, Gregor v. Nyssa über die Hexe von Endor hisg. v. Erich Klostermann. 70 S. 1,60 M.
- Aus einem griechischen Zauberpapyrus hrsg. und erklärt v. Richard Wünsch. 31 S. 0,70 M.
- Die gettenden Papstwahlgesetze hrsg. v. Friedrich Giese. 56 S. 1,20 M.
- 86 Alte Einblattdrucke hrsg. v. Otto Clemen. 77 S. 1,50 M. Unterricht der Visitatoren an die pfarrherrn im kurfürstentum zu
- Sachsen hrsg. v. Hans Lietzmann. 48 S. 1.— M. Bunenhagens Braunschweiger Kirchenordnung hrsg. v. Hans Lietz-mann. 152 S. 2,40 M.
- Euripides Medea mit scholien brsg. v. Ernst Diehl. 116 S. Brosch. 2,60 M., geb. 3,- M. Die Quellen von Schillers Wilhelm Tell zusammengestellt von Albert
- Leitzmann. 47 S. Brosch. 1,20 M., geb. 1,50 M.
 Scholustische Texte I: Zum Gottesbeweis d. Thomas v. Aquin zusammen-
- gestellt v. E. Krebs. 64 S. 1,50 M. Mittelhochdeutsche Novellen I: Die heidin brsg. v. L. Pfannmüller.
- 51 S. 1,20 M.
- Schillers Anthologie-Gedichte kritisch hrsg. v. W. Stammfer. 71 S. Brosch. 1,50 M., geb. 1,80 M. 4tte mal neue aramnische Pappri übersetzt und erklärt von W. Staerk.
- 73 S. 1,- M. Mittelhochdeutsche Novellen II: Rittertreue. Schlegel brsg v. L. Pfann-
- müller. 63 S. 1,50 M. 96 Der Franckforter ("eyn deutsch theologia") hrsg. v. W. Uhl. 64 S. 1,60 M.
- Diodors Romische Annalen bis 302 v. Chr. samt dem ineditum vatican
- hrsg. v. A. B. Drachmann. 72 S. 1,80 M.
 Musaios, Hero u. Leondros m. ausgew. varianten u. scholien hrsg. v.
- Arthur Ludwich. 54 S. 1,50 M.

 90 Inthentische Berichte über Luthers letzte Lebensstunden hrsg. v.
 Dr. J. Strieder. 42 S. 1,20 M.

 100 Goethes Römische Elegien n. d. ältesten Reinschrift hrsg. v. Albert
- Frühneuhochdeutsches Glossar von Alfred Götze. VIII. 136 S. 3,40 M., geb. 3,80 M.
- Die Generalsynodal-Ordnung hrsg. v. D. Alfred Uckelev. 20 S. 0.50 M.
- Die Kirchengemeinde- u. Synodalordnung f. d. Prov. Preußen, Brandenburg usw. hrsg. v. D. Alfred Uckeley. 36 S. 0,90 M.
- 104 Die rheinisch-westfäl. Kirchenordnung hrsg. v. A. Uckeley.
- 104 Die Internstancesqui. Kathenmantlan Insg. v. A. Ceserley.
 105 Mystische Texte aus dem Islam. Drei gedichte des Arabi 1240. Aus d. Arab. übers. u. erläutert v.-M. Horten. 18 S. 0,50 M.
 106 Das niederdeutsche Neue Textament nach Einsers übersetzung, Rostock 1330 hrsg. v. E. Weissbrodt. 32 S. 0,50 M.
 107 Herders Shakespeare-Aufsatz in dreifacher gestalt mit anm. hrsg. v. F. Zinkernagel. 41 S. 1,-- M.
- 108 Konstantin's Kreuzesvision in ausgew. texten vorgelegt v. J. B. Auf-
- hauser. 26 S. 0,60-M. 109 Luthers Kleiner Kalechismus der deutsche text in seiner geschichtlichen
- entwicklung v. J. Meyer. 32 S. 0,80 M. 110 Historische attische Inschriften ausgewählt u. erklart von E. Nach-
- .1usgewählte Hiasscholien hesg. v. W. Deecke. 2,40 M.
- 112 Supplementum Euripideum hrsg. v. H. v. Arnim. 2 M.
- 113 Supplementum Sophocleum hrsg. v. E. Diehl. 33 S. 0,90 M.
- 114 Die Verfassung des Deutschen Reiches vom Jahre 1849 hrsg. v. L. Bergsträsser. 104 S . 2,20 M.

11 . . I wite an releasion Statemburgh auszewahlt v.

11) It is a Henrick Kle to Muchael Kohlberg have v Rudolf Schlosser, 11 S. 0,35 M.
11. Schlosser, 12 S. basis Paler Izidana have von C Diederich.

Hale to the of little to the same not a freezents of k. Jander.

The Francisco Stock on box education and Wasser in Island, darge-t are vol. 3. It extent is S. Lan M. L. H. S. at A. And John and Philation des Arties in eater Angalid Th. Meyer-Steineg und W. Schonack, 0,80 M.

1.1 H ' conscratte he Inschritten a sewahlt und erkleit von

E. Nachmanson. 13: University of Intelligence perhabble Donale machine. von Hans von Soden, 1,20 M. 123 Hager et St. Lette Sohloqueum de Arrha Animae und de Vamtate

Mundi, brsg. v. K. Müller. 1,30 M.

Die Entwicklung der wissenschaftlichen Theologie

in den letzten 50 Jahren

Rektoratsrede

Prof. Dr. Karl Sell

Preis 80 Pf.

Der Verfasser versteht klar und eindrucksvoll zu schreiben, und die einigermaßen in der Theologie zu Hause sind, werden das Buchlein mit Genuß lesen, Kirchenbote,

Nicht eine schlichte Einführung, vielmehr eine gedankenreiche, manches nur andeutende Zusammenfassung und Wurdigung, jeden, der sich über Triebkrafte und Ziele dieser neuesten Untwicklung selbst Gedanken macht, zur Auseindersetzung anterzend, die naturlich nicht in wenigen Worten zu vollziehen Anschaulich ist die Theologie in den Zusammenhang der allgemein-wissenschaftlichen und kulturellen Entwicklung bin-Deutsche Literaturzeitung Nr. 35, 1913,

Tabulae in Usum Scholarum

Editae sub cura Johannis Lietzmann.

Wive de vous gleiden Heurageber und Verleg verößenn dienen Tersen Wive de von geleiden Perauspeber und Verleg de von geleiden Heuragen und Ubungen" es sich zur Aufgabe stellen, Quellenschungen und Ubungen" es sich zur Aufgabe stellen, Quellenschung vorsingeren, die sie zu Orunnéa geringern Uniffe, so sind diese Taleie ableiget des versennebaltlichen Umterrichte georgent erzehnischen Tehere volleigete Appenden der der Schalte von beiten welche technisch allen Anfrorderungen werbe unter Destalt zu hieren Wiesen zu heren Anfrorderungen der debei doch inten die den Schaltung stellen der Irentende under die Schaltung esten Aufgeber Lerende der Schaltung schalten der Aufgeber der stadenderschen Unterricht von hobester Bedeutungs dah der Lerende den der Schaltung schalten der Aufgeber der Schaltung sie zeine Angegen der Schaltung schalten der Aufgeber der Schaltung er Aufgeber der Schaltung der Aufgeber der Schaltung er Aufgeber der Schaltung von der Aufgeber der Schaltung von der Schaltung von der Schaltung vor der Schaltung vor der Schaltung von der Schaltung von der Schaltung vor der Schaltung von der Schaltung von

1. Specimina codicum draecorum Valicanorum collegerunt
Pius Franchi de Cavalicri et Johannes Lietzmann, 1910, XVI S. 50 Talein in Lidudetude. Geb. in
Leinen 6 M. Auf Karton gedruckt inganz Pergament z. M.

2. Papyri Graecae Berolinenses collegit Wilhelm
Schubart, 1911. XXXIV S. 50 Talein in Lidudetuck.

Geb, in Leinen 6 M., in ganz Pergament iz M. 5. Specimina codicum Latinorum Vaitcanorum collegerunt Franciscus Ehrle S. J. et Paulus Liebaert. 70 Tafeln in Lichtetuck. Geb, in Leinen M. 30 Tafeln in Lichtetuck.

6 M., in ganz Pergament 12 M.

4, Inscriptiones Latinae collegit Ernestus Diehl. 1912. XXXXX S. 50 Tafeln in Lidutdruck. Geb. in Leinen 6 M., in ganz Pergament 12 M.

Georg Mentz. 1912. XXXVIII S. 50 Talen von D. Handschriften der Reformationszeit, ausgewählt von D. Ceorg Mentz. 1912. XXXVIII S. 50 Talen in Lichtdruck, Geb. in Leinen 6 M., in ganz Pergament 12 M.

6. Antike Porträts bearbeitet von Richard Delbrück.
1912. Ausgewählte Porträtköpfe auf 62 Liditdrucktafeln
und zahlreichen Abbildungen im Text. Geb. in Leinen
12 M., in ganz Pergament 20 M.

7. Inscriptiones Graecae collegit Otto Kern. 1913. XXIII S. 50 Tafeln in Lidadruck. Geb. in Leinen XXIII S. 50 Tafeln in Lidadruck. Getgament 12 M.

8. Specimina codicum orientalium collegit E. Tisserant. 1914. XLVII S. 80 Tafeln in Lidutdruck. Geb. in Lot. XLVII S. 80 Tafeln in ganz Pergament 30 M.

(J.A)

Y WYBORS, AND E MEBERS AEBTYO BOMN

PREIS M. I.-

РИ DE НУИВЕТЗНОСНЯСНИТЕ ЗА СОГИ БИЛЬНИЕ В ТОВИЗСНЕЙ ВЪВУСНЕ В ТОКОТЗСН

NOA

NET EUSAMMENGEN VERSEHEN RITT EUR IN TURKISCHER ORIGINAL-

NND NOLKSPOESIE SKISCHE VOLKSTÜMLICHE

AND THE	- oti		
LIETZMANU	SNVH NOA	HEKVINSOEGEBEN	

NE LEXIE FÜR VORLESUNGEN UND ÜBUNGEN

PLEASE DO NOT REMOVE CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

H 126 H 59M4 Hippocrates Hippokrates

BioMed

